

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

III Legislatura

Any 1994

Número 134. Fascicle 1

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera.**

Sessió celebrada els dies 28 i 29 de novembre del 1994.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

- I.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS del Projecte de llei RGE 3265/94, relatiu a Pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per al 1995. 5402*
- II.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS del Projecte de llei RGE 3266/94, relatiu a mesures pel que fa a diverses figures tributàries de la CAIB. Fascicle 5*
-

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats, bon dia a tots, comença aquesta sessió, que té com a objecte el debat final del projecte de llei 3265, de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma per al 95. Començarem, com és lògic, pel text articulat, i correspon, en primer lloc, el debat corresponent a les esmenes al títol 2, que agrupa els articles del 2 al 8, i correspon, en primer lloc, el torn de defensa de les esmenes. Pel Grup Parlamentari MIXT... Sr. Pascual, són les esmenes 4399, 4400 i 4398.

(Remor de veus)

Prec silenci als diputats, per favor. Té la paraula, Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. La més important d'aquestes esmenes que defensaré, és la 4389, que es refereix a l'article 2. Es tracta de la vinculació de crèdits. Diu l'article 2 que, amb caràcter general, la vinculació haurà de ser orgànica a nivell de secció, funcional a nivell de programa i econòmica a nivell d'article. Nosaltres proposam que la vinculació dels crèdits ha de ser bastant més restrictiva, i ha de ser orgànica a nivell de centre de cost, no de secció, funcional a nivell de subprograma i no de programa i econòmica a nivell de subconcepte i no a nivell d'article. Això és una cosa que no entén ningú, o sigui, és una cosa que només entén qui ha fet els pressuposts, i als altres ens ha costat bastant, però hem vist les conseqüències d'aquesta redacció de l'article 2. En poques paraules, la redacció de l'article 2 fa que el Govern pugui liquidar uns pressuposts que s'assemblin com un ou a una castanya als pressuposts aprovats per aquest Parlament, com un ou a una castanya, Sr. Conseller.

Per què? Jo vull recordar que el Parlament d'Anglaterra, que va ser el primer que es va constituir, va ser per controlar el Govern en matèria de pressuposts. Doncs bé, segons la liquidació de pressuposts, a data de 23 de setembre d'enguany, la partida pressupostària atencions protocol·làries i de representació, duu gastats entre totes les seccions, i entre tots els programes, segons l'estat d'execució, 61.975.923 pessetes. Doncs bé, la suma de totes les atencions protocol·làries de totes les seccions, o sigui, de tots els pressuposts, són 40.624.602. Per tant, el nivell de despesa a data 23 de setembre és un 152,5% del nivell pressupostat. Jo em demano: per què feim els pressuposts, aquí? Per què feim els pressuposts? Si aquí el Govern ens diu que gastarà 40 milions de pessetes, 40.624.000 pessetes en actes protocol·laris, i dia 23 de setembre ja n'ha gastats 61 i falta un trimestre, per què ens duen els pressuposts? No fa falta. I per què? Perquè fan no embullis -perquè és legal el que fan-, però és legal gràcies a la redacció actual, i agafen altres partides i les traspassen aquí, dins la mateixa secció, dins el mateix article i dins el mateix programa. Per exemple, diuen: ara gastarem -jo que sé- en material d'oficina, un milió de pessetes, i resulta que no, no el gasten, el gasten en actes protocol·laris. Jo crec que

està clar, que no hi ha rigor. Quan el Sr. Conseller ve aquí, i parla de rigor, no hi ha rigor en els pressuposts. Repetesc: 152% gastat en actes protocol·laris, a 23 de setembre, segons la informació que diu el que ens ha remès el Govern, o sigui, la Conselleria d'Hisenda, no una informació que haguem fet nosaltres, sinó segons la seva informació. Clar, això és una presa de pel a aquest Parlament. Només hi ha una manera, que és aprovar aquesta esmena, i serà amb més rigor.

Les altres dues esmenes es defensen en els seus propis termes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Pel Grup PSM I EEM, el Sr. Sampol té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. En aquest primer bloc d'esmenes, n'hi tenim presentades tres. La 3862 proposa, a l'article 3, apartat 1, suprimir una frase molt important. Concretament, l'article 3.1 diu que els crèdits pressupostaris només es podran modificar amb subjecció al disposat en aquesta llei, a la llei de finances de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i a les normes de desenvolupament d'aquesta llei. "Les normes de desenvolupament d'aquesta llei" és la frase que proposam suprimir, perquè introduiria una discrecionalitat al Govern per modificar aquests pressuposts via normatives del Govern, que podrien entrar en contradicció amb una llei aprovada en aquest Parlament. És un tema molt important i enllaça un poc amb el que deia el Sr. Pascual. Hem vist, per la liquidació de pressuposts de l'any 1990, com pràcticament el 70% de les inversions, és a dir, del capítol 6, havia sofert una modificació de crèdit. És a dir, que més del 70% de les inversions que havia aprovat el Parlament, varen ser modificades pel Govern. Això significa que els pressuposts finals varen tenir molt poc a veure amb el que havia aprovat aquest Parlament.

Si a més a més el Govern, via una normativa addicional, pot fer modificacions a la llei de pressuposts, la pregunta que hem de fer a tots els diputats, és què feim avui aquí. Per què estam reunits dos dies, en sessions maratòniques, i segurament acabarem a altes hores de la nit, perquè llavors el Conseller d'Economia i Hisenda, amb una ordre qualsevol pugui modificar tot el que hem discutit i aprovat aquests dies? Per tant, aquesta ja és una esmena vella, que creim que s'hauria de suprimir.

La segona esmena d'aquest bloc, la 3863, fa referència a l'article 6, apartat 2, i proposam canviar el text. Diríem que el Conseller d'Economia i Hisenda podrà generar crèdits a una partida pressupostària quan es produeixin majors ingressos respecte dels pressupostats, i amb el límit dels drets reconeguts i liquidats corresponents als majors ingressos esmentats. Què vol dir

això? Vol dir que les generacions de crèdit han de comptar amb un finançament cert, per tant, s'han de tenir en compte el drets reconeguts i liquidats. No pot ser que el Conseller d'Economia i Hisenda, en base a unes previsions de majors ingressos, generi més crèdits a una partida, és a dir, gastis més doblers dels que té pressupostats en aquella partida, sense tenir degudament comprovat, sense saber certament que aquests majors ingressos es produiran. I només es té la certesa que aquests majors ingressos es produiran quan aquests drets estan reconeguts i liquidats. Imaginem que el Govern necessita gastar més doblers a una determinada partida, simplement, amb un ofici, en el qual el Conseller d'Economia i Hisenda preveu majors ingressos, i s'adapten aquí, després aquests majors ingressos no es produeixen i, en conseqüència, ens trobaríem amb un dèficit. Seria una manera de produir un dèficit encobert, cosa que és totalment il·legal.

Finalment farem referència a l'esmena 3864, que proposa l'addició de l'apartat c a l'article 7, que diria que no es podran minorar ni incrementar crèdits que, com a conseqüència de transferències anteriors, hagin estat objecte d'increment o minoració. Aquesta és una qüestió que ens sembla que és de lògica, fins i tot d'elegància o de bona gestió pressupostària. Tornarem als exemples pràctics: imaginem que d'una partida pressupostària, el Conseller d'Economia i Hisenda preveu que no es necessitaran tots els crèdits pressupostats, fa una minoració, després fa una suplementació de crèdit, després, una altra vegada, una minoració... Evidentment, això a nosaltres no ens sembla molt correcte. Nosaltres entenem que si es produeix una minoració o una suplementació de crèdit respecte d'una partida, sobre aquesta partida no hi ha d'haver posteriors modificacions. Entenem que això és una qüestió de tècnica pressupostària i, fins i tot, jo crec que, a nivell personal, cap Conseller d'Economia i Hisenda estigui per abonar una pràctica d'aquestes característiques. Aquestes són les tres primeres esmenes d'aquest primer bloc. Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Per part del Grup SOCIALISTA, per defensar les esmenes 3961, 3962, 3963, 3964, 3966, 3967 i 3968, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Dins els articles del 2 al 8, tenim presentat un conjunt d'esmenes que nosaltres hem considerat que són el fonament del pressupost. M'agradaria que m'entenguessin. Deim el fonament del pressupost perquè és la manera com queda obligat el Govern, o pot variar el Govern el que, entre avui i demà, aprovi aquest Parlament.

La primera, i pens que molt important, esmena es refereix a la vinculació dels crèdits. Jo voldria dir, senyors diputats, que quan parlem d'aquests temes no estam parlant de qüestions tècniques, estam parlant de qüestions fonamentalment polítiques. Quan el Govern ens proposa, al projecte de llei, que els crèdits estaran vinculats per programes, seccions i articles, ens està dient el nivell d'agilitat que vol utilitzar en l'execució dels pressuposts. Quan nosaltres esmenam i proposam que estiguin vinculades a nivell de programa, secció i concepte, estam proposant que el control que el Parlament i els ciutadans poden fer de l'execució dels pressuposts sigui molt més estricte, i que els doblers que gasta el Govern siguin gastats per allò que s'aprova aquí.

És evident, i crec que ningú no ho discutirà, que les seccions han de tenir un fons. Els programes han de tenir uns fons, i s'han de poder gastar. Però també és evident que no s'ha de poder gastar així com al Govern li doni la gana. I posaré un exemple: vostès, senyors diputats, creuen que és el mateix gastar en despeses d'oficina que en despeses de publicitat o de despeses de representació? Jo crec que ningú, aquí, no pensa que és igual que el President o un Conseller vagi a dinar que que es comprin bolígrafs, folis o *disquettes* per a l'ordinador. Em sembla que no és igual. El que el Govern ens proposa és que sigui igual, que els crèdits estiguin vinculats a nivell d'article, vol dir que aquests articles es poden modificar en funció dels conceptes. I el més curiós és que aquesta vinculació afecta fonamentalment al capítol 2. Si vostès han repassat bé el capítol 2, veuran que els conceptes i subconceptes del capítol 2, són amplis, són diversos. Els conceptes i subconceptes del capítol 4, 6 i 7 són molt menys extensos.

Jo crec -perquè aquí s'ha dit moltes vegades- que si en despeses de representació, el Govern de la Comunitat Autònoma té prevists x milions, 40 milions, tot el Govern, hauria de donar compte o fer una modificació de crèdit per poder arribar a 60 milions, que és el que ha gastat, segons els comptes del Govern, enguany. I crec que si està previst gastar en lloguers 35 milions de pesetes, no els hauria de gastar en lloguers d'autobusos, per exemple. I amb la proposta del Govern això és el que fa.

Però en aquests articles hi ha més. Sobre tot això, aquesta molt àmplia llibertat, el Govern ens proposa modificar crèdits. I ens proposa modificar crèdits -i em perdonin si ho dic així- en secret. Ens proposa que qualsevol tipus de modificació de crèdit la coneixi el Govern, però ni diputats, ni ciutadans, ni ningú no pugui saber com s'han modificat els crèdits. I tenim exemples -jo crec que espectaculars- de modificacions de crèdit, que ha fet falta una autèntica investigació -més pròpia de detectius que no de diputats- per conèixer uns fons no gastats, a un programa determinat, a una acció determinada, com han passat a una altra cosa. Recorden la famosa inversió a la societat Capital Risc per invertir

després en el cementiri? Vàrem haver d'investigar, punt per punt, i d'una forma bastant complicada, per saber que els residus sòlids urbans s'havien convertit en un altre tipus de residus, que anaven a un fons per ampliar capital d'una societat, per poder finançar un cementiri.

Nosaltres, en aquest cas, demanam que aquestes modificacions -com es feia fa uns anys- es publiquin en el Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma. Però encara hi ha més. En aquests mateixos articles hi ha incorporacions i crèdits de variables. Jo estic absolutament d'acord, i no ho discutirem, que el pressupost és una previsió, i que aquesta previsió fa que sigui quasi quasi impossible encertar, exactament, el que passarà. Però jo crec que hi ha coses que són perfectament deduïbles. I posaré un exemple: les transferències que es produiran per a les noves competències, jo crec que és perfectament deduïbles que es produiran, no la quantitat però sí la transferència i els fons. I què demanam? Demanam que s'informi al Parlament i a l'opinió pública que la transferència x, la que sigui -amb el tren ja la tenim- va venir dotada de tal pressupost, i que aquest pressupost s'incorpori al pressupost general de la Comunitat Autònoma. Vostès creuen que això és demanar molt. No, això és normal, això és un mínim perquè el pressupost sigui creïble.

Però encara hi ha més. El Govern també vol poder incorporar les quantitats inicials de partides ampliables a un altre programa, a una altra partida. I això és una trampa interessant. Miri, si hi ha una partida a un article, secció i programa determinat, i el Govern considera que l'ha d'ampliar, és lògic que proposi una ampliació. El que ja no es considera lògic és que, una vegada ampliada aquesta partida, la quantitat inicial la pugui col·locar a un altre lloc. I per què vol fer això? Perquè mantenim, amb excepcions, la impossibilitat d'utilitzar partides del capítol 6 i 7 per a despesa corrent. Però hi ha una partida, una, excepcional, que són nous programes o noves inversions, la 29 del capítol 2, que, pot ser fàcilment ampliada perquè es permet amb aquest projecte de llei, amb partides del capítol 7 i 6. I una vegada ampliades, podem utilitzar aquesta partida del capítol 2, la inicial, per a un altre, el que sigui, del capítol 2, del capítol 1 o de l capítol 4. Es fa un pont, i ja hi pot passar tothom per damunt. I aquests són dels que no cauen, Sr. Conseller. Ho tenen perfectament estudiat.

I nosaltres creim que no està bé. Creim que no està bé perquè ens botem la prohibició d'utilitzar partides dels capítols 7 i 6 per a despesa corrent. El resum de tot això, senyores i senyors diputats, és que el Govern ens proposa tenir les mans netes, tenir agilitat, jo diria ser campió de salts de perxa, ser gimnasta olímpic, per poder, amb aquesta super gimnàstica, senyors diputats, utilitzar el pressupost com li vengui en gana, que ha estat la forma habitual d'utilitzar-lo, perquè els he de recordar que les modificacions de crèdit són, realment, importants, en anys anteriors, entre un 20 i un 25%, entre 7 o 8 i 10 mil milions de pessetes. No és una broma. Els he de recordar que no és una qüestió de poca entitat, l'agilitat suposa que els pressuposts que avui aprovam

són uns pressuposts absolutament indicatius del -en certes situacions- que no vol fer el Govern.

Senyors diputats, senyors del Govern, jo crec -i ho defensaré sempre- que el Govern ha de tenir llibertat per executar, i que si a un programa no ho pot fer, l'ha de poder modificar, si a una partida no la pot gastar, l'ha de poder llevar, canviar, utilitzar per a una altra cosa. Si una partida necessita més recursos els hi ha de poder col·locar, hi estic d'acord. Però vostès han d'estar d'acord amb jo que, si avui feim el que es diu l'acte més important d'una legislatura, que és aprovar el pressupost, li hauríem de donar un contingut, i si vostès no donen compte del que modifiquen, si vostès tenen tanta llibertat que aquests pressuposts es converteixen en una pantomima, aquest acte, aquesta aprovació de pressuposts, cada vegada, tindrà menys importància perquè vostès, senyors del Govern, en àres de l'agilitat i la llibertat el desvirtuen de forma absoluta. Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Per posicionar-se, per part del Grup PP-UM, té la paraula el Sr. Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Gracias, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. Este debate hace referencia a los primeros ocho artículos, de los cuales está excluido el uno, porque no tiene enmiendas, los portavoces de los distintos grupos que han intervenido a las enmiendas presentadas por ellos. Comenzando por el artículo número 2, al que se presentan dos enmiendas, una del Grupo Socialista, y otra del Grupo Mixto, tengo que decir que son enmiendas tradicionales, son enmiendas que habitualmente se vienen presentando en los debates de los presupuestos, y cuya discusión siempre es la misma, es decir, sobre un interrogante. ¿Cuál es el nivel de vinculación de los créditos?

El Sr. Alfonso ha hecho una disquisición -yo creo que acertada en cuanto al planteamiento- pero con la cual, evidentemente, hay esta discrepancia: la oposición quiere que la vinculación sea la mínima posible, el nivel ínfimo posible, y el Gobierno, a efectos de operatividad, efectos de severidad administrativa, necesita una vinculación que es la que propone.

El Grupo Socialista propone una substitución, a nivel de artículo, substituirlo a nivel de concepto, y el Grupo Mixto presenta una -yo creo- enmienda radical, porque prácticamente ya se sale de la vinculación. Yo, haciendo un examen de comparación con otras administraciones, para ver en qué posición se encuentran estos presupuestos, veo que el nivel de vinculación que se propone no es nada excepcional, es un nivel de vinculación que ya existe en otras Comunidades Autónomas y

que, por tanto, se propone aquí, porque eso redundaría en beneficio de la economía administrativa y de la agilización presupuestaria.

El artículo 3° presenta varias enmiendas. La 3962, del PSM I EEM, perdón, la 3862, y la 3962, del Grupo Parlamentario Socialista. Aquí, dentro del artículo hay dos categorías, unas enmiendas que intentan suprimir algún párrafo o parte de él, y otras enmiendas que van en la línea contraria, que pretenden hacer una adición. Nosotros pensamos que la norma de desarrollo de los presupuestos, que es una de las enmiendas que se presentan como supresión, es necesaria porque aspectos que no se pueden regular por su carácter general, que tiene la ley, sí se permite que sean regulados en esas disposiciones complementarias de desarrollo a que hace referencia el artículo 3. Por tanto, yo creo que por razón de necesidad, de concreción, tenemos que eliminar y no apoyar esas enmiendas que aquí se nos proponen. Es fundamental, a nuestro juicio, que haya una regulación expresa y detallada de cuál es el procedimiento de las modificaciones, y que tiene que contemplarse necesariamente en esas normas, digo, de desarrollo.

El Grupo Mixto, por su parte, propone otras enmiendas al apartado tercero y cuarto de este artículo, que nosotros pensamos que proponen un mayor control por el Parlamento y tampoco estamos de acuerdo en apoyarlas. Respecto a otras, que ha comentado aquí el Grupo Socialista, respecto a las modificaciones, también son ya muy antiguas porque venimos discutiéndolas, prácticamente, que yo recuerde, desde hace al menos cinco, o seis o siete presupuestos. La verdad es que de esas modificaciones se da cuenta, por la vía del artículo 103, a la comisión específica, a la ponencia que hay aquí, en el Parlamento, y desde luego entendemos que no es necesario que se publiquen en el BOCAIB esas modificaciones, sean muchas o sean pocas. ¿Por qué? Por las siguientes razones: primera, de carácter general. No hay ninguna administración, ninguna, ni el Estado, cuando hace modificaciones, que las publique en el BOE, no hay ninguna otra Comunidad Autónoma que proceda de igual manera. ¿Por qué hemos de ser aquí, nosotros, de una forma especial, cuando esas cosas, esos acuerdos, no afectan al interés general de los ciudadanos, y se han de poner a exposición al público? Nos parece que no ha de ser así y, por lo tanto, mantenemos el texto del Gobierno.

También rechazamos las enmiendas relativas al artículo 4, la 3966, que yo creo que, en realidad, algo ha mejorado, si podemos parar en el tema de transferencias, adjetivarlas como de crédito. Rechazamos las enmiendas al artículo 5, como ya hemos comentado y, por supuesto, no estamos de acuerdo con las que hacen referencia al artículo 7, que establecen una serie de limitaciones que, a nuestro juicio, son innecesarias.

Errare humanum est, dice el aforismo latino. Claro, evidentemente, el Gobierno no tiene el don de la infalibilidad y, por tanto, tiene que acudir a esas vías de corregir las cosas, por la vía de esas previsiones que, en principio, son

más o menos ajustadas. Decía un conocido político del Partido Popular, el Sr. Fraga, que el Gobierno acertaba cuando rectificaba, y yo creo que, a veces, referido al otro Gobierno, al Gobierno de la Nación, no acierta ni cuando rectifica. Ejemplos tenemos en el tema del IPC, por ejemplo, que, incluso rectificando se sigue rectificando por tercera o cuarta vez. Yo defiendo, por tanto, el texto que se propone en el proyecto, que es un texto que no tiene novedades esenciales respecto al de otros años y que ustedes, evidentemente, como siempre, mantienen sus diferencias, que también son ya conocidas, respecto a las modificaciones y a otros apartados que ya hemos comentado. Rechazaremos, Sr. Presidente, todas las enmiendas. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén. Passam ara al debat corresponent al títol 3, normes de gestió de pressuposts de despeses, articles 9 al 17. En aquest cas, i així està acordat a Junta de Portaveus, en aquest debat hi haurà torn de rèplica i contrarèplica. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Sr. Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. La primera d'aquest bloc d'esmenes fa referència a l'article 10, que són despeses plurianuals. L'actual redacció de l'article 10 diu que el número d'exercicis que podran aplicar-se a les despeses regulades a l'article 46 de la llei de finances, no podrà ser superior a cinc. Nosaltres proposam que sigui a quatre. Aquesta esmena és una esmena que ja s'ha fet a altres pressuposts i té un sentit, és a dir, despeses plurianuals de més de cinc anys, de més de quatre anys, perquè si hi ha una mala gestió no té perquè haver-n'hi, perquè normalment les obres que es fan tenen una durada inferior als dos anys i hi pot haver problemes, i es pot allargar a un tercer any i, fins i tot, a un quart, i per tant, amb quatre anys és suficient. Clar, aquesta esmena va lligada amb la següent, que és la 4397, que també proposa la modificació de l'apartat 1 de l'article 10 en aquest mateix sentit i després, també, hi ha una altra esmena que diu que l'adquisició de compromisos de despesa plurianual ha de ser competència del Consell de Govern, no de la direcció general de pressuposts, perquè és que tant sols no ho és de la Conselleria d'Hisenda, sinó que és de la direcció general de pressuposts. Nosaltres proposam que sigui del Consell de Govern, amb l'informe previ d'intervenció i la direcció general de pressuposts.

Després d'aquesta, tenim una modificació de l'article 12, apartat primer, que es defensa en els seus propis termes i després una supressió de l'article 13. Aquesta sí que és important explicar-la. L'article 13 diu: places vacants: el Conseller de la Funció Pública, per necessitat de servei, i previ l'informe de la direcció general de

pressuposts, podrà canviar les dotacions pressupostàries de les places vacants, dins el límit de les relacions de llocs de feina i de les disponibilitats pressupostàries. Què passa? Què es fa amb això, amb aquest article? El que fa és que, per exemple, el propi Conseller d'Hisenda, és un funcionari de la Comunitat, i la seva plaça està vacant, en aquests moments. Aleshores, amb aquest article es poden contractar dos auxiliars administratius, o es pot contractar el personal sempre que no augmenti la despesa total. Però no tenen res a veure, personal que no té res a veure amb la plaça que ocupa o que està vacant, i que pertany al propi Conseller d'Hisenda. Això ens sembla també un abús, ens sembla que això s'hauria de modificar i que, amb aquestes places vacants, si és per exemple, de tècnic superior, no s'han de poder contractar auxiliars administratius i per això demanam la supressió d'aquest article.

Finalment, a l'article 15.2, que parla de despeses per expropiacions, també és important defensar aquesta, perquè nosaltres, a les esmenes quantitatives, a les esmenes de modificació de les quanties del pressupost, nosaltres proposam que s'augmentin considerablement els doblers que s'hagin de pagar per expropiacions. Hi ha hagut uns debats en aquesta Cambra, diversos, a través dels quals s'ha demostrat que és necessari agilitzar el pagament d'expropiacions. I l'article 15 diu, en el punt 2, que la dotació del subconcepte per expropiació no resultarà inferior a la major quantitat de les següents: el 10% del crèdit inicial destinat a inversió nova, del concepte 601, o el 5% de la mateixa quantia, en el mateix programa o equivalent de la suma de les dues anualitats anteriors. Bé, nosaltres proposam que aquests tant per cent, 10% i 5% es transformin en 20% i en 10% respectivament, o sigui, doblar la quantitat necessària que hi hagi d'haver per concepte d'expropiació. Això és tot, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. En torn a favor de les esmenes, pel Grup PSM I EEM, el Sr. Sampol té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Només dues esmenes a aquest bloc, la segona d'elles bastant important. Així i tot ens referirem a la 3865, que és de supressió de l'apartat 5 de l'article número 10, perquè creim que no hem d'afegir nous casos als que ja té prevists l'article 45.2 de la llei de finances que regula les despeses plurianuals. En aquest cas també proposen que transferències corrents es puguin pressupostar d'una manera plurianual, i no ens sembla correcta, ja que això implica la modificació de la llei de finances.

Però entrem a l'esmena realment important, que és la 3872. Aquesta esmena, simplement, proposa suprimir l'apartat 2.b de l'article 12, allò on diria "pel que fa a altres retribucions complementàries, aquestes es basaran, per a cada lloc de treball, en el que determinin les denominades relacions de llocs de treball vigents en cada moment". Aquest article regula l'augment dels funcionaris i estableix que l'aug-

ment serà el mateix que preveu la llei de pressuposts generals de l'Estat, és a dir, el 3,5% per a tots els funcionaris.

Però què fa la relació de llocs de feina, aquest llibre? És molt curiós perquè regula totes les remuneracions de cadascun dels funcionaris de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i, efectivament, als administratius, als peons, als auxiliars se'ls augmenta el 3,5% de mitja, però i als alts funcionaris? Vegem, per exemple, un cas de cadascuna de les Conselleries. Dins cadascuna de les Conselleries -depèn de l'estructura- trobam un cap de servei, podem trobar alguns caps de secció, en definitiva, una mitja de 5, 10, a alguna Conselleria 15 funcionaris nivells del 26 al 30. Tots ells, tots aquests funcionaris de nivell 26 a 30 no han rebut un augment del 3,5%. Vegem uns exemples: al cap de la secció primera de presidència: sou: 8.201.000 pessetes, se li augmenta el 12,60%. A la Conselleria de Turisme, al cap de servei de gestió econòmica i administrativa, 8.091.000 pessetes, se li augmenta el 10,42%. Conselleria de Cultura, Educació i Esports, cap de servei de promoció sociocultural. 8.485.000 pessetes anuals, se li augmenta el 11,18%. Cap de servei esportiu, dins la mateixa Conselleria, 8.170.000, el 14,165 d'augment. Al cap de servei de conjuntura i planificació econòmica -estam ja dins la Conselleria d'Economia i Hisenda-, 8.107.000 pessetes, el 14,80% d'augment. Als interventors de la Conselleria d'Economia i Hisenda, tres interventors delegats, a un se li augmenta el 9,40, a l'altre el 10,47 i al tercer el 18,90% d'augment, 9.060.000 pessetes. Conselleria de Funció Pública, cap de servei de formació de personal -escollin bé- que administra un pressupost de 13 milions de pessetes anuals per a formació del personal, és a dir, per a formació de personal dins tot l'any 95 es destinen 13 milions de pessetes, se li augmenta el 12,44%, 7.850.000 pessetes de sou, per administrar-ne 13. A Obres Públiques -i com no, departament de carreteres-, el cap de servei d'explotació i conservació de carreteres, el 29,37% d'augment, el cap del departament de carreteres, el 9,16% i, recordin, aquest senyors, el cap de departament de carreteres, l'any passat, com a *aguinaldo* -que li diuen- va rebre una bufanda, que devia ser un llençol quilomètric de 2.600.000 pessetes -a mi no em fa cap rialla, Sr. President-, 2.600.000 pessetes, i enguany, dins el pressuposts del 95 el 9,16% d'augment.

Els peons que estan a l'interpèrie, els auxiliars... el 3,5%, el cap del departament el 9%, el cap del servei d'explotació de carreteres el 29% d'augment, sense comptar les bufandes de final d'any. Continuarem: el director general de transports, el 21,89% d'augment, 8.500.000 pessetes. A la Conselleria de Governació, el cap de servei de protecció civil, 12,74% d'augment. Junta d'Aigües, la fatídica Junta d'Aigües, que no sap ni on estan situats els pous de la nostra Comunitat Autònoma, el cap de servei jurídic-administratiu guanyarà més que el President del Govern enguany, se'n va 10.995.000, podem dir 11 milions de pessetes, més que

el President del Govern. Sap que se li augmenta enguany? El 42,11% d'augment. Funcionaris d'infanteria 3,5, alts funcionaris, fins al 42%. Això, senyores i senyors del Govern, enguany és impresentable. Llavors surt als mitjans de comunicació que només s'augmenta el 3,5% als funcionaris, sí, als petits funcionaris, als baixos funcionaris, als que cobren més poc, però als alts funcionaris de la Comunitat Autònoma, tots els alts funcionaris nivell 26-30, augment entre el 8 i el 42% de mitjana.

Senyores i senyors del Govern, això serà present a tots els debats que reclamen més solidaritat. Cada vegada que surti el portaveu del Partit Popular a justificar que, per raons pressupostàries, no s'augmentin determinades partides d'acció social, sortirem amb aquest llibre. Si ens diuen que no hi ha partida per augmentar el 0,7%, sortirem amb aquest llibre. Si ens diuen que no hi ha per augmentar la partida destinada a combatre les bosses de pobresa, sortirem amb la relació de llocs de feina. Si no hi ha per combatre la marginació, la drogaaddicció, sortirem amb la relació de llocs de feina. Senyores i senyors del Govern, el que estan fent amb els alts funcionaris de la Comunitat Autònoma, és impresentable, no té cap justificació. Per favor, acceptin aquesta esmena, i als alts funcionaris se'ls augmenti el 3,5%, igual que a tots els altres. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Grup Parlamentari SOCIALISTA, Sr. Alfonso, té la paraula.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Aquest debat té un conjunt d'esmenes que consideram realment molt importants. Unes primeres esmenes que es refereixen a increments de despeses de personal -jo crec que les ha explicades molt bé el Sr. Sampol i no hi entraré. Les referides a despeses plurianuals les ha explicades el representant del Grup Mixt, i tampoc no hi entraré. Jo crec que hem d'entrar fonamentalment en tres temes que consider de suma importància i que donen el que diríem segell característic d'aquesta Comunitat Autònoma. La característica fonamental d'aquesta Comunitat Autònoma, senyores i senyors diputats, és que tothom és compatible, pareixen els ordinadors moderns, tots són compatibles, exceptuant el President de la Comunitat Autònoma -hem de dir les coses com són.

Nosaltres, des de fa molts anys, -i es podrà dir que ens repetim en les esmenes, jo crec que el que s'ha de dir és que ens repetim en la contumàcia de mantenir una situació absolutament impresentable-, venim defensant que s'ha de fer en aquesta Comunitat Autònoma una llei d'incompatibilitats que faci incompatibles els alts càrrecs de la Comunitat Autònoma, que els faci incompatibles per tot, per qualsevol tipus d'activitat que no sigui la simple administració del seu compte corrent, del seu patrimoni, com és lògic. Des de fa el mateix temps, el Govern de la Comunitat Autònoma diu que això no és necessari, que les incompatibilitats ja estan

regulades -mentida, estan regulades les compatibilitats- i que no fa falta que els Consellers, Directors Generals, etc. etc. etc. puguin, al mateix temps que exerceixen la seva importantíssima funció de governar aquesta Comunitat Autònoma, de prendre decisions molt importants per a tots i cadascun dels ciutadans d'aquesta Comunitat Autònoma, de conèixer -recordin, conèixer- moltíssimes informacions decisives per al funcionament econòmic de la Comunitat Autònoma, que aquests senyors, aquestes persones, aquests alts càrrecs continuen tenint el seu despatx obert. Que puguin compatibilitzar la feina important de governar amb la feina -suposam que per ells no menys important- de regir un despatx professional que jo no vull pensar que dugui temes semblants als que duu en l'exercici de la seva funció pública, però sí hem tengut exemples que sí duen temes que afectaven les decisions que prenia el Govern de la Comunitat Autònoma i els seus alts càrrecs.

Una de les peticions que sistemàticament es fan a nivell d'Estat, i a cada Comunitat Autònoma, d'un estrictíssim control dels fons, dels doblers que guanyen Consellers, Directors Generals, etc., Ministres i altres, demandada d'una forma violenta de vegades pel Partit Popular, ha estat no incompatibilitat -no ho podia demanar-, ha estat presentació de tota la documentació econòmica dels alts càrrecs de l'administració de l'Estat, de Castilla-La Manxa, d'Andalusia, de Catalunya, del País Basc, etc. Venim a Balears i el que ens demana el Partit Popular és una absoluta i quasi total compatibilitat de negocis privats amb negocis públics, una falta total de transparència entre les relacions de negocis privats amb negocis públics. I això, Sr. President, vostè que és incompatible, no ho hauria de consentir. No seran ni millors ni pitjors els seus Consellers o Directors Generals perquè siguin compatibles. No deixaran de dedicar-se a la funció pública persones d'altíssim nivell perquè siguin compatibles. És més, i ho hem de dir: en aquest moment, crec que no hi ha cap dels Consellers que sigui compatible, crec que no n'hi ha cap que exerceixi les dues funcions, privada i pública, però sí hi ha directors generals, sí hi ha secretaris generals tècnics. I no hauria de ser una qüestió de voluntat dels Consellers o dels alts càrrecs, hauria de ser una qüestió de llei: que qui volgués exercir un càrrec tan important com el de Conseller de la Comunitat Autònoma, com ser director general de carreteres, -per exemple, que no és el cas, perquè només és compatible, segurament, en carreteres- o ser el director general d'una gran empresa pública -com pugui ser Ibasan- no hauria de poder ser, legalment, de cap manera, compatible amb qualsevol exercici de funció professional. I això hauria d'estar per llei. Això hauria d'estar a una llei i amb lletres grosses, per entendre'ns, perquè la sospita sempre és, quan es poden compatibilitzar.

Jo record -supòs que molts diputats també ho recorden- un debat que es va donar en aquest Parlament sobre la compatibilitat d'un despatx d'un Conseller amb

una urbanització -no citaré ni Conseller ni urbanització. Es va dir que el Conseller, en el Consell de Govern, quan es va acordar -quan tenia competències el Govern en aquest tema- la qualificació, o requalificació o el que volguessin, l'interès social d'aquesta urbanització, aquest Conseller va sortir del Consell de Govern. La veritat és que això ens va fer rialles, tenint en compte que el Consell de Govern no és una administració local, sinó que és un Consell de Govern, i que les seves reunions són secretes, no es pot saber què s'ha dit a les reunions, no es poden conèixer els acords, que surtin o no surti, no els fa rialles? Era important que aquell Conseller no pogués tenir un despatx obert i ser representant d'una urbanitzadora, i es varen donar molts més casos. Jo crec que és imprescindible que es reguli per llei, i nosaltres aquí, el que demanem, ja que no ho volen (...) regular per llei, una declaració general que tots els alts càrrecs de la Comunitat Autònoma seran incompatibles amb qualsevol altra funció que no sigui l'administració del seu patrimoni. Punt. És una llei tan bona de fer com això. És la voluntat política els que els falta, és la voluntat política de fer una cosa que clarifica el panorama, que dóna transparència a la gestió pública, i que no volen fer.

I hi ha un altre tema que també considerem molt important. El Sr. Sampol parlava de bufandes, gratificacions i increments desproporcionats d'alts funcionaris. Jo donaré una passa més endavant. Es preveu en aquests pressuposts que els alts càrrecs tendran un increment del 3,5%, igual que tots els funcionaris. Nosaltres proposam que no, que els alts càrrecs no tinguin cap tipus d'increment. Per què? En primer lloc perquè s'ha de donar un cert exemple, quan no podem utilitzar fons per al tercer món, per incrementar el salari social, etc. no és molta cosa incrementar en un 3,5% els alts càrrecs. Però crec que hi ha una altra raó també, potser més important. No es pot pretenir dir als funcionaris de la Comunitat Autònoma, als funcionaris de totes les administracions públiques: és un mal any, hem de contenir la despesa, hem d'ajudar a la recuperació mantenint un desequilibri dèficit públic baix, no podem dir, com a missatge a empreses públiques, no s'ha d'intentar augmentar més que el cost de les vida quan les retribucions de les empreses privades són molt més baixes que les de la Comunitat Autònoma, etc. i al mateix temps -ja no diré si són alts o baixos, no hi vull entrar, aquest és un judici de valor-, jo pens que els alts càrrecs dedicats totalment a la funció pública haurien de tenir una retribució digna, suficient, per no haver-se de dedicar a altra cosa -suficient i d'acord amb la seva representació i amb el volum del negoci públic que manegen-, que els alts càrrecs, de cap manera, no haurien de pagar-se dinars amb fons públics, que són, realment, dinars privats. No haurien de fer això, ni haurien de fer cada dia dinars de feina, no ho haurien de fer. Haurien de tenir una retribució adequada, però això és un altre tema. Els augments, enguany, haurien d'estar absolutament congelats.

Senyors diputats, senyors del Govern, acceptin aquesta esmena d'incompatibilitat i haurem donat una passa endavant, importantíssima, en la credibilitat pública. Gràcies.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Pel torn en contra, i en representació del Grup PP-UM, té la paraula el Sr. Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Gracias, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. Quiero iniciar la intervención con alguna referencia a estas enmiendas relativas a las retribuciones de los funcionarios, aunque así pierda el orden que tenía previsto en la intervención, que sería un orden más lógico por seguir y contestar a todas y cada una de las enmiendas que presentan los grupos de la oposición.

Los presupuestos generales del Estado, publicados en el boletín del Congreso de los Diputados el 1 de octubre del 94, en su texto articulado, al referirse a los gastos de personal, ya contempla -tanto para el personal funcionario como para aquel personal que está sometido a legislación laboral- unos preceptos que hacen referencia a ese incremento de las retribuciones. Y con carácter general establece que el incremento, el crecimiento -es el término exacto que emplean en el boletín- será del 3,5%. Podemos (...) con el apartado c del artículo 19, por ejemplo, dice lo siguiente: los complementos personales y transitorios, y demás retribuciones que tengan carácter análogo, así como las indemnizaciones para (...) servicio, se regirán por su normativa específica y por lo dispuesto en esta ley, sin que le sea de aplicación -repito-, sin que le sea de aplicación, el incremento del 3'5% previsto en la misma.

Sr. Sampol, yo no sé si usted es un demagogo ya ducho en el ejercicio de esa práctica de decir algunas cosas que puede ser que engañen a los que están detrás de una cámara y delante de un televisor, o lo hace con esa intención o lo hace porque no sabe, si no lo sabe, no le excuso, porque la ignorancia de un diputado en estos temas que salen aquí no está excusada. Los funcionarios a los que usted aquí se ha referido perciben una retribución que la Ley 30/84, que es básica, Ley de la función pública de nuestra comunidad, desglosa en varios apartados; habla de retribuciones básicas, que son sueldo y trienios, lo que se llama antigüedad, y de las retribuciones complementarias, que son complemento de destino, complemento específico, complemento de productividad y gratificaciones, a las cuales el Sr. Diputado les llama "bufandas", yo no sé esto (...) aquí, en esta tierra, donde no hace mucho frío, si esto es muy apropiado incluso para denominarlo así. Pero hay que decirle un par de cuestiones que parece ignorar, porque se encierra en los números y, claro, habiendo quien le escuche, parece que el Sr. Sampol puede tener razón.

Quando usted atribuye, por ejemplo, un sueldo de 133, por tener un caso, a una plaza de trabajo, sepa usted que el 33% se va a otro sitio, el funcionario no se lo lleva, ese 33%, la Seguridad Social ya se encarga de que no lo perciba, por tanto, los números que usted dice aquí habría que ajustarlos en su rigor porque, claro, podría pensarse entonces que los funcionarios de esta comunidad ganan mucho, y yo creo que ganan lo que procede que ganen, lo que ganen, un sueldo razonable por el trabajo que hacen. Por tanto, es primera precisión usted la tiene que tener en cuenta. En segundo lugar, cuando habla de que el jefe de Carreteras -parece que a usted le gusta llamarlo así, no sé por que motivo lo hace-, se lo podría explicar él en el pasillo o en pasos perdidos, a qué obedece ese incremento, pues obedece simplemente al catálogo de puestos de trabajo, hasta de los sindicatos, y si se incrementa el nivel de un funcionario, que tiene nivel 26 y pasa a tener nivel 30, hay cuatro puntos, y aquí, en los presupuestos del Estado y en esta comunidad, pone cuánto corresponde a cada nivel, eso lo tiene que entender, a cada nivel, y habla de cuáles son las retribuciones básicas, y en esta comunidad, exactamente igual, por tanto, me parece un argumento bastante demagógico, yo creo que, con todos los respetos, a ninguno de nosotros se nos puede engañar, seguramente a alguien que esté delante de un televisor: "¡Cuánto sabe este señor!" Pues no sabe usted nada de esto, está mezclando las cosas de una manera muy poco seria.

Hay otras enmiendas que tienen cierto interés y a las cuales no se han referido los diputados. Hay algunas que intentan eliminar que el Gobierno pueda pagar los inmuebles que compre con un pago fraccionado, quieren que pague los inmuebles al contado, esto no le hace ningún favor al Gobierno, evidentemente. Mantenemos, por tanto, la propuesta que hay ahí.

El Sr. Alfonso se ha referido, como no, a su enmienda también tradicional, a las incompatibilidades. ¿Usted cree que es el momento de discutir esto aquí, en una ley de presupuestos? Yo ya le he mantenido en la ponencia y en la comisión que no es el momento, una ley de presupuestos no regula las incompatibilidades, eso se regula en una ley específica, con carácter general, que regule las incompatibilidades, Sr. Alfonso. Por tanto, de todas esas cosas que usted dice aquí, yo creo que no es el momento..., es el momento inapropiado y, desde luego, no es el instrumento para regularlas.

Hay una enmienda que nosotros tenemos que aprobar, es la 3971, si mal no recuerdo, que vamos a aprobársela. Nos parece que mejora en algo el texto del Gobierno. En cuanto a las otras enmiendas, unas del Grupo Mixto, relativas a las expropiaciones, yo creo que confunde lo que es esa discusión que a ustedes les gusta llamar por la prensa de tantos miles de millones con las previsiones que tiene el Gobierno este año, que alcanzan más o menos a 800 millones de pesetas, previsiones que están bastante ajustadas, de acuerdo con los proyectos de obra pública que se van a llevar a término y que, por la vía del justiprecio, ya sea de mutuo acuerdo o por la vía administrativa o contencioso-administrativa, en su

caso, si es que no hay acuerdo en el justiprecio, se va a hacer así. Por tanto, nos parece que confunde ese concepto.

Y otra del Grupo Mixto también muy curiosa respecto a los gastos plurianuales, que propone reducir a cuatro los ejercicios de los mismos en vez de a cinco. Uno que tiene curiosidad de ver estas cosas ha examinado otros presupuestos de otras comunidades, los presupuestos del Estado e incluso la Ley 39/88, de haciendas locales, que también habla de gastos plurianuales. Bueno, pues no hay ninguno de esos presupuestos, de esa normativa que cito, que rebaje a cuatro los gastos plurianuales, ¿por qué hemos de ser nosotros quien lo hagamos? Incluso con la nueva normativa de la Ley de arrendamientos urbanos, que entrará en vigor el 1 de enero del 95, ¿saben ustedes que una ley tiene un gasto plurianual? Quiero que lo sepan, por tanto, podría darse el caso que esos cinco años que incluso contempla la ley en los locales de negocio, aquí se intentase llevar por la vía de los cuatro. Es una excepción que ustedes ponen aquí en general, esos cuatro años, que no es normal, lo normal, lo habitual -repito- son los cinco años y no los cuatro.

(...) todas las enmiendas, Sr. Presidente, a excepción de la número 3971, que la vamos a apoyar. Muchas gracias.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén. En torn de rèplica, Sr. Sampol, té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Jaén, sortir aquí i acusar de "demagogo" quan el que hem aplicat no són judicis de valor, sinó matemàtica pura, és un exercici, com a mínim, de cinisme. S'ha de ser molt cínic per intentar desmentir les matemàtiques. Ha volgut justificar que els alts funcionaris podien tenir algun augment perquè han augmentat de nivell, han passat a la millor de nivell 28 a 29, o de 29 a 30, però tots els alts funcionaris, a dins el 95, o del 94 al 95, puguen de nivell?, els que ja tenien nivell 30 dins el 94 i que veuen augmentar les seves retribucions entre el 8 i el 40%, els que ja tenien nivell 30, també puguen de nivell?, o existeix el nivell 31? A mi em pareix que el nivell màxim és el 30.

La Seguretat Social absorbeix tots aquests augments?, o la Seguretat Social, per l'any que ve, no baixa un punt les cotitzacions? No, o sí?, perquè la Llei de pressuposts generals de l'Estat de 1995 preveu una baixada d'un punt en la seguretat social. El fet és que en comparar la

relació de llocs de feina de 1994 i la relació de llocs de feina de 1995 surten aquests arguments que jo els dic.

Els n'he de tornar a posar un exemple. Agafem el primer de tots que els he citat, Presidència, el cap de la secció primera, l'any 1994, nivell 24, l'any 1995, nivell 24, de 7.283.000 a 8.201.000, a mi em surt un augment del 12'60%; quina justificació té? Que li han modificat un complement, un complement específic, un complement de destinació, però el resultat final, quin és? Sí, senyor. Com ho fan, com apliquin vostès la legislació, no m'interessa, el que interessa és el resultat final: que aquest senyor li pujarem el sou l'any 95, respecte de 1994. El cap del departament de Carreteres, vejam-lo, nivell 30, l'any 1994, l'any 1995, nivell 30; l'any 94, 7.365.000, l'any 95, 8.040.000, el 9% d'augment, el 9'16%, a més a més d'això, es mereix a final d'any una gratificació de 2.600.000? És una responsabilitat política seva, el resultat és que aquest senyor guanyarà un milió o un milió i mig més que el president del Govern, un funcionari. No els poden acomiadar, els funcionaris, vostès justifiquen que els alts funcionaris tenen una gran responsabilitat, evidentment, tenen una gran responsabilitat, però avui en dia ser funcionari també és un privilegi, la gent que fa feina a l'empresa privada, amb les noves relacions laborals, tenen un risc que no tenen els funcionaris, fer feina a l'Administració pública, ja se sap que té uns avantatges i uns inconvenients, tothom en fa un balanç i s'hi ajusta. Per tant, quan nosaltres sortim aquí, Sr. Jaén, i sobretot, quan parlem de xifres, per favor, no torni a dir-me que faig demagògia, perquè sortim aquí preparats, i simplement es tracta de saber manejar la calculadora. Jo som de ciències, vostè és de lletres. A la llengua, vostè li fa dir el que vulgui, però la calculadora no menteix i estic disposat a rebatre els seus arguments aquí i on faci falta. No torni a dir-me que faig demagògia quan li he demostrat matemàticament uns augments. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Sr. Alfonso, el seu torn de rèplica.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Estic content que hagin rectificat la possibilitat de subscriure títols de participacions en empreses amb despeses plurianuals, em pareix bé, és una bona rectificació, un tema important, però, a dins aquell grup, no massa important, important, però, a dins el grup, no.

Quins són els temes fonamentals d'aquest conjunt d'esmenes? El que deia el Sr. Sampol, sense cap dubte. Vostè l'ha acusat de demagog. Sr. Sampol, no és tan dolent això. Hi ha una demagògia, i record -crec que molts ho recordaran, d'aquella part, segurament, d'aquesta, menys- un llibre que es deia *La demagògia dels fets (La demagogia de los hechos)*, és la demagògia de la realitat el que s'està explicant aquí, no és una altra cosa; si la realitat és demagògia, benvenguda sigui la demagògia d'una realitat, la d'uns senyors que incrementen d'una forma espectacular les seves retribucions.

I jo en faré més, de demagògia. La situació de compatibilitat d'aquesta comunitat autònoma és absolutament impresentable, que alts càrrecs d'aquesta comunitat autònoma puguin tenir el seu despatx obert d'arquitecte, d'enginyer, d'advocat, del que sigui i a la vegada tractar negocis iguals o pareguts en el Govern, és absolutament impresentable, i no sé com cap dels consellers del Govern, que són..., o almenys que no exerceixen compatibilitat, ho consenten. Encara no puc entendre com no hi han dut una llei per regular definitivament les incompatibilitats, no ho puc entendre, i crec que o hi ha cap diputat que ho entengui, cap ni un. És una absoluta caparrudesa política. I ens diu que no és el moment de discutir incompatibilitats, duim molts d'anys discutint incompatibilitats, Sr. Jaén, molts d'anys, però si vostès no han estat capaços, políticament, de regular les incompatibilitats dels alts càrrecs de la Comunitat Autònoma i si hi duim un projecte de llei -ja se'n va debatre un aquí, una proposició de llei- per regular-los, lògicament, si vostès no el volen, no passa; la millor manera de debatre aquest tema, la millor manera i la més oportuna de debatre aquest tema, és en els pressuposts, perquè, en definitiva, els compatibilitats o incompatibilitats qui les paga és el ciutadà d'aquesta comunitat autònoma, qui les paga són els impostos de tots els ciutadans, no és el president o el conseller qui paga això, són els ciutadans qui ho paguen, que siguin compatibles. I a vegades ho paguen per partida doble, ho paguen en sous i ho paguen en desigualtat, que encara és molt pitjor que pagar-ho en sous.

No m'ha contestat sobre congelar, no incrementar, els sous dels alts càrrecs; em pareix molt bé, no hi té cap justificació. I no s'ah referit, perquè jo tampoc no ho he fet, però ara ho faré, encara que sigui només en un minut, a una proposta que fem d'un conseller, que no és aquí, per cert, del conseller sense cartera. Jo crec que l'hem de citar. Nosaltres fem una esmena perquè el conseller sense cartera no tinguí sou, apart de (...), en feim una altra a la conselleria, sinó que tinguí una retribució en funció dels actes polítics que fa, assistència al Parlament, assistència al Consell de Govern, assistència a les empreses, si en té alguna, representació, etc., perquè? Perquè vàrem discutir a una compareixença del conseller sense cartera quina era la seva feina, quina era la seva funció, no crec que cap dels diputats de la comissió se n'assabentàs, ningú no va poder saber què feia, quina era la seva funció. a mi em pareix molt bé que un senyor que assisteix a un consell de govern, em pareix molt bé que un senyor que assisteix a aquest parlament tinguí una retribució, idèntica a la dels diputats, idèntica quant a tipus, al que percep un senyor per assistir a un acte. És una esmena que feim.

Acab, Sr. Jaén. Les incompatibilitats, és imprescindible regular-les, bé amb aquesta esmena bé amb una llei. Si avui s'aprova aquesta esmena, passat demà vostès en farien la llei. Per tant, votin aquesta esmena i veurà com tenim aquí molt ràpidament llei d'incompatibilitats,

senzillament, perquè l'esmena és tan general que el Govern es veuria obligat a presentar rapidíssimament una llei d'incompatibilitats, imprescindible des de fa dotze anys, imprescindible perquè no es pot jugar amb els interessos públics defensant interessos privats. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. En torn de contrarèplica, Sr. Jaén, té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Sr. Sampol, yo no sé cómo sabe usted que yo soy de letras, porque yo hice preuniversitario de ciencias, es decir, no sé..., después hice una licenciatura de letras, con dos asignaturas de estadística, y le voy a poner un ejemplo de estadística. Sabe usted aquel ejemplo de que uno se come dos pollos y la media, entre dos personas, es de un pollo. Pero para un estadístico, esa medida de tendencia central que es la media se acompaña de las medidas de variabilidad (coeficiente de variabilidad, coeficiente (...) estándar), y claro, cuando hay (...) típica (...) estándar, ve que entonces eso ya no cuadra. A usted le pasa lo mismo, usted hace la aritmética, que es una cosa muy sencilla (suma, resta, multiplicación, división, porcentaje), pero claro, le faltan las otras operaciones de comparar, le faltan esos índices para comparara, entonces se equivoca, por eso le he dicho que era un ignorante, en el sentido más afable del término, es decir, si no (...) ignorante, era un demagogo, atención, porque no entiendo que pueda ser otra posibilidad.

Usted se refiere a esos incrementos, y lo hace a mi juicio mal, compra una cosa con la otra, pero le digo: remítase usted al acuerdo que el Gobierno tiene que cumplir juntamente con los sindicatos. Hay un acuerdo aceptado, firmado, de catálogo de puestos de trabajo, y entonces, si varía el complemento de destino, el complemento específico, el de productividad, en su caso, se producen esas desviaciones o esos incrementos. Lo que pasa es que usted quiere, a mi juicio, bórdamente, enfrentar altos funcionarios con el resto; bueno pues, el resto de los funcionarios también han tenido su incremento si han cambiado su complemento de destino o complemento específico, exactamente igual, esa dicotomía que usted pretende hacer de altos funcionarios y funcionarios no tan altos, yo no sé si medios o bajos, es decir, funcionarios de otros grupos, me parece que no es apropiada porque, además, late el substrato de que esos altos funcionarios son del Partido Popular, es decir, yo creo que ahí eso es lo que late y usted no acaba de entender.

Todo lo que usted dice, ¿sabe a cuánto sube?, porque tendría que haberlo sumado también, en torno a 20 o 25 millones de pesetas, ¿y usted con eso quiere hablar de acción social, de drogas, del 0'7%?, ¿con 20 o 25 millones de pesetas? Pues se quedaría muy flojo, porque es muy poca cantidad. Todo un espectáculo de debate aquí sobre este tema para lo que estamos discutiendo, que son cantidades peque-

ñas de un presupuesto de tantos miles de millones de pesetas.

Sr. Alfonso, yo no me he referido al conseller sin cartera porque también es una enmienda que usted aquí presenta cada año, y pensaba que nuestro grupo ya tiene la posición fijada y que es conocida por usted y por todos los grupos parlamentarios, no hay ninguna novedad al respecto, mantenemos la misma posición de siempre. La posición de siempre es una, que se sustenta en un derecho del presidente de la Comunidad, al amparo del Estatuto y al amparo de la Ley de régimen jurídico de esta comunidad autónoma, que dice que quien nombra el gobierno y la estructura del gobierno es el presidente de la Comunidad; por tanto, a él le corresponde esa atribución, y no le corresponde a la oposición, como a veces se intenta aquí, o suprimir una conselleria o incrementar unas retribuciones; eso no es función, a nuestro juicio, a nuestro caso, de un tema de gobierno, desde la oposición, sino un tema que corresponde al Gobierno y, en concreto, a su presidente. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén.

Passam al tercer debat, que correspon a l'agrupació de títols 4 a 9, que inclou els articles 18 a 31. Per fer el torn de defensa, pel Grup Parlamentari MIXT...

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sí, Sr. President, demanam torn xapat, si pot ser.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, Té la paraula en primer lloc el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La defensa de l'esmena 4391, que està referida al text que va ser publicat d'aquests pressuposts generals de la Comunitat Autònoma referida a l'article 24, on aquest article 24, referint-se als consells insulars, diu que els ingressos atribuïts a l'extingida Diputació, que s'assignen unitàriament a la província, hauran de ser distribuïts entre els consells insulars segons la proporció establerta a l'article 5 del Reial Decret 2873/79, de 17 de desembre. Amb posterioritat, com tots vostès saben, es va aprovar l'anomenada Llei reguladora d'hisendes locals, la Llei 39/88, de 28 de desembre, on els seus articles 126,1 i 138 deroguen precisament aquest reial decret que s'invoca en el text dels pressuposts d'aquesta comunitat autònoma, el text de l'article 24.

Per tant el que es demana referit a aquestes operacions extrapressupostàries és que el text d'aquest article

24 quedi en el sentit que els ingressos atribuïts a l'extinta Diputació que s'assignin unitàriament a la província, hauran de ser distribuïts entre els consells insulars segons el que disposa l'article 126.1 i el 138 de la Llei 39/88, de 28 de desembre, reguladora d'hisendes locals; i també basant-se precisament en el Reial Decret que està derogat, el final de l'article 24 diu que tot i així, previ acord dels tres consells insulars, les proporcions establertes al Reial Decret... podran ser objecte de revisió respecte d'aquests ingressos. Demanem que aquest paràgraf, o sia aquest final de l'article, des que posa "de comunicació d'ingrés a la Comunitat Autònoma" endavant, quedi suprimit d'aquest article 24.

En conseqüència, l'article 24 hauria de dir "consells insulars 1. Els ingressos atribuïts a l'extingida Diputació que assignen unitàriament a la província, hauran de ser distribuïts entre els consells insulars segons el que disposa l'article 126.1 i el 138 de la Llei 39/88, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, i es comptabilitzaran extrapressupostàriament. Els ingressos esmentats hauran de ser transferits als consells insulars en el termini màxim de quinze dies des de la data de la comunicació de l'ingrés a la Comunitat Autònoma". En definitiva, açò és el que es demana amb aquesta esmena 4391. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Sr. Pascual, té la paraula.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sí, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquí hi ha un conjunt que ja no tenen la mateixa transcendència que han tengut les anteriors, sobretot les del primer bloc, que fan referència, n'hi ha dues d'elles, als avals de la Comunitat Autònoma, que diu que podrà concedir avals amb caràcter solidari, directa o a través de les seves entitats, institucions i empreses fins a la quantitat total de 2.000 milions. Nosaltres pensam que amb 1.000 n'hi ha suficient. I respecte de l'Ibasan, en comptes de 1.800 milions de pessetes d'aval, deixar-lo en 1.300. Respecte de les operacions de crèdit, diu l'article 20 que el Govern podrà realitzar les operacions de tresoreria previstes als articles 29 i 74 de la Llei de Finances, sempre que la suma total en vigor d'aquella no superi el 15% dels crèdits consignats a l'estat de despeses del pressupost general del 95. Nosaltres posam que sigui el 10 en lloc del 15%. Després de l'article 20, també d'operació de crèdit, proposam la supressió de l'apartat 6.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Per defensar les esmenes del Grup PSM i EEM, el Sr. Sampol té paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Des de la nostra modesta ignorància intentarem combatre una intel·ligència perversa quan s'utilitza per a fins propis i no per

defensar els interessos generals. En aquest sentit tenim diverses esmenes a aquest bloc, esmenes de caire tècnic i que ja són reincidents, però que no per això deixarem d'insistir cada any.

La 3866 fa referència a la possibilitat que els pressuposts atorguen al Govern de fer operacions d'endeutament en previsió de les liquidacions no cobrades per l'impost sobre les instal·lacions que incideixen al medi ambient. Al nostre entendre aquest article, si s'aprova tal com està, permetria al Govern un dèficit pressupostari encobert. Al nostre entendre aquesta manca d'ingressos es podria autoritzar ja amb els mecanismes que permet la Llei de finances, amb una simple operació de tresoreria. Per tant el que permet un endeutament mitjançant aquests crèdits, si llavors aquest crèdit no es cobren i s'ha fet la despesa corresponent, el que s'ha produït és un dèficit.

La segona esmena, la 3867 fa referència a l'article 25, que també parla de les possibilitats d'endeutament. Al nostre entendre les despeses que es produeixen amb càrrec a unes partides d'ingressos, en aquest cas amb càrrec a un endeutament, no es poden realitzar si aquest endeutament no compta amb el suport documental d'una operació de crèdit amb un contracte formalitzat, perquè també es podria donar el cas que s'hagués efectuat la despesa sense tenir assegurada la finançació corresponent. És a dir que si s'efectua una despesa a compte d'un crèdit bancari, aquest crèdit ha d'estar degudament formalitzat.

Passam a l'esmena 3868, que simplement és que el control pressupostari també es pugui iniciar, les accions de control, a instància de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts del Parlament, no només per mitjà de la Presidència del Govern o del conseller respectiu, sinó que la Comissió d'Hisenda i Pressuposts també pugui iniciar accions de control del Govern.

A l'article 31 mitjançant l'esmena 3869 proposam que en aplicació de l'article 103 de la Llei de finances es remetin unes documentacions addicionals al Parlament. Aquestes serien la relació de les transferències de capital, és a dir subvencions concedides, superiors a 500.000 pessetes. Entenem que seria adequat que subvencions tan importants, superiors a 500.000 pessetes, trimestralment es remetessen al Parlament mitjançant la documentació que ja rebem, regulada a l'article 103 de la Llei de finances; exactament igual que els estats comptables de les empreses públiques, i que han de confeccionar periòdicament en compliment de la normativa que les regula. Per tant, si la Conselleria d'Economia i Hisenda ja disposa d'aquesta documentació, seria important que el Parlament també la conegués.

I finalment l'esmena 3874 proposa que els plans de comerç i de reindustrialització s'encomanin als consells insulars, evidentment els consells insulars que es mostrin

disposats. Nosaltres entenem que el consell insular és una - com a administració local, i administració autonòmica, però també com a administració local- és una entitat més acostada als ciutadans, que tal vegada pugui gestionar amb més eficàcia aquests dos plans, i si així ho sol·liciten els consells respectius, que mitjançant la Llei de pressuposts puguem autoritzar el Govern a delegar la gestió d'aquests dos plans als consells respectius. Moltes de gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Per defensar les esmenes del Grup SOCIALISTA té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President, senyores i senyors diputats. El bloc de què parlem ara té des del nostre grup un conjunt de tres parts d'esmenes, una referida als avals, una altra que es refereix a les possibilitats d'endeutament respecte de l'impost de medi ambient, fonamentalment, i un altre de caràcter general sobre el concepte d'endeutament.

Respecte dels avals, nosaltres creïm que una de les discussions que en els darrers anys s'han produït més a nivell polític pressupostari dins aquesta comunitat autònoma és el coneixement dels avals que ha emès o que ha donat la Comunitat Autònoma. Nosaltres pensam que seria imprescindible, i aposta ho posam com a esmena al pressupost, que el Parlament tengués coneixement, se li donàs compte dels avals que firma la Comunitat Autònoma i de la cancel·lació dels avals que ha donat a un cert moment la Comunitat Autònoma. Per què? Perquè creïm, Sr. Conseller i senyors diputats, que els avals són un forma d'endeutament, que no s'executa sempre, que no es produeix sempre haver de fer front a aquest endeutament? És ver. Que es produeix poques vegades? Segurament també és ver. Però que és una manera de la Comunitat Autònoma de tenir una càrrega de deute potencial important, també és ver. Per tant el Parlament hauria de conèixer l'estat dels avals que ha donat la Comunitat Autònoma, de la cancel·lació quan es produeixi, i dels que va introduint al llarg d'un any.

El Govern ens proposa en l'altre aspecte poder-se endeutar per l'import de la previsió dels impostos que estiguin no liquidats però que estiguin dins el període de l'any i no puguin ser cobrats perquè hi ha un recurs, perquè hi ha un contenciós. Es refereix això fonamentalment, perquè a més el Govern ho ha reconegut, i és lògic, a l'impost sobre medi ambient, on hi ha un recurs en marxa, que no sabem quan el Govern podrà liquidar i cobrar aquest impost. Nosaltres creïm que és possible, que no és dolent en principi que el Govern es pugui endeutar per aquestes quantitats durant l'any determinat, per exemple que es pugui endeutar per la liquidació de l'any 1994 dins l'any 1995, però tenim una variació important sobre el que pensa el Govern, i és que una vegada liquidat l'impost i cobrat, ha de liquidar el Govern tot l'endeutament. Per què? Molt senzill, el Govern es podria endeutar pel que hagi previst que cobri d'aquest im-

post, i la liquidació ser molt menor de la que el Govern hagi previst. Si es paga, només es pagarà la liquidació que es faci, i el deute podrà ser superior. Per tant en el moment que es pagui s'hauria de liquidar tot el deute, no només la part líquida.

I el tercer gran tema, que és un tema també recurrent, és el tema del concepte de deute públic dins la Comunitat Autònoma. Quan es va fer la Llei de finances, l'esperit de la Llei de finances, quan posava la paraula "deute públic" parlava, pensava, en operacions d'endeutament a llarg termini. No es va posar així, la veritat és que es va posar "deute públic", i la seva definició és emissió de títols valors de deute públic. Què passa amb això?, que l'emissió de deute públic o la cancel·lació de deute públic té unes garanties o uns procediments que són absolutament diferents als procediments de crèdits a llarg termini. I nosaltres què proposam? Que del concepte de deute públic es vagi a la voluntat conceptual que proposàvem quan es feia la Llei de finances, que eren operacions d'endeutament a llarg termini. Per què això? Perquè és la forma que les coses estiguin clares. El Govern no ha recorregut més que una vegada a operacions d'endeutament via deute públic, i ha recorregut moltes vegades a operacions d'endeutament de llarg termini via operacions de crèdit. I segurament tenia raó el Govern des del punt de vista financer quan feia això. Ara bé, els diputats ens n'assabentàvem *tarde, mal y a rastro*, que es diu en castellà, ens n'assabentàvem molt malament i sense cap tipus de precisió, precisament perquè aquestes operacions no eren conegudes, no tenien els requisits que es requerien per a deute públic.

Jo crec que en benefici de la transparència, que tothom pensi que no hi ha res amagat, ni rar, que tot està perfectament clar, el Govern hauria d'acceptar aquesta esmena nostra, que equipara les operacions d'endeutament -i lògicament ens referim a llarg termini, perquè a curt termini estan regulades d'una altra manera- amb el concepte de deute públic.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Per fixar la posició, pel Grup PP-UM té la paraula el Sr. Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Efectivamente los primeros artículos del debate, los artículos 18 y 19, hacen referencia a los avales. Hay unas enmiendas que en general, por lo que hace referencia a las del Grupo Mixto, intentan rebajar la cuantía de esos avales, en unos casos con un recorte importante, de 1.000 millones de pesetas, la mitad prácticamente, y en otro caso, en el caso del Ibasan con una rebaja de 500 millones de pesetas. Bien, esta previsión de avales que hace el Gobierno es una previsión a la

alza, en el sentido que es el límite máximo de los avales, y en el caso concreto del Ibasan hay que decir que como en el otro, que tiene una cierta indefinición, no tan precisa como en el Ibasan, que obedece a un plan de inversiones, y que por tanto si se rebajan los avales se rebaja el plan de inversiones; y todos sabemos la importancia que el Ibasan tiene como acción prioritaria del Gobierno en materia de depuración, y no quisiéramos que hubiese algún ayuntamiento, alguna mancomunidad que hiciese algunas obras de naturaleza de depuración de aguas y no pudiese entrar en el convenio con el Ibasan por motivo de que no hay aval suficiente. Por eso rechazamos esas enmiendas.

Hay unas enmiendas al artículo 20, la 3978 y la 4393, que reducen al límite de las operaciones de tesorería en concreto al 10%. Bueno, es una cifra como otra cualquiera, pero revisando otras comunidades nos encontramos con lo siguiente. Por ejemplo, Comunidad de Murcia no tiene ningún límite en operaciones de tesorería, puede ser el 15, el 30, el 40, el 50% de los créditos que tenga consignados en su estado de gastos. Cataluña, por poner otro ejemplo, pues en vez de tener el 10% en esa limitación tiene un 20%. Por tanto nos parece que existiendo aquí en el presupuesto un 15%, es una cifra prudente, un porcentaje razonable.

Sobre el impuesto sobre instalaciones que inciden en el medio ambiente, pues la postura del Gobierno ya se manifestó el año pasado, que incluso habiendo aprobado eso, pues no se ha hecho uso de la autorización, porque no ha hecho falta. Pero la previsión es que es estén, por si en algún momento hiciese falta.

Discrepamos en el concepto para sustituir deuda pública por el (...) de endeudamiento, que esto evidentemente siempre es el caballo de batalla en la ponencia del artículo 103, y lo que dice allá es lo que dice allí, y no lo que alguien quiera leer.

Hay otra referente al artículo 27, que va en la posibilidad de concentrar tesorería, que nos parece que es acertada la propuesta del Gobierno, y luego hay una enmienda del Grupo Mixto, la 4391, que defendió el Sr. Peralta. Es una enmienda importante, porque conllevaría que lo que se viene haciendo habitualmente cambie de significado. El decreto del 79 hace el reparto ése del 10,5 de los ingresos para las islas menores, y el 79 para la isla de Mallorca. Hace referencia a la Ley 39/88, al artículo 136 en concreto y otro con posterioridad que es menos significativo -a nuestro juicio el más importante es el primero- y, claro, esa distribución tendrá que hacerse en función de otros parámetros, el parámetro de población, el parámetro de territorio, el parámetro de esfuerzo fiscal y otros que marca la Ley de haciendas locales. Yo no sé si en este momento esa distribución perjudicaría a las islas menores, pero casi tengo la seguridad -no la tengo, pero sí digo que no lo sé- que esa distribución sería perjudicial, y tenemos que estudiarlo con detenimiento antes de dar un paso que pueda que una norma que viene siendo habitual entre todos pueda distribución a Menorca, a Ibiza y Formentera.

Por último hay unas enmiendas del PSM que modifican el artículo 103 de la Ley de finanzas, y, claro, no estamos de acuerdo que se utilice este procedimiento en este caso concreto para modificar la Ley de finanzas. El Sr. Sampol lo ha dicho de forma suave, pero en realidad lo que hace es modificar un artículo de la Ley de finanzas, claramente. Y en cuanto a lo de que los consejos insulares tengan traspasado el Plan de comercio y el Plan de reindustrialización, me parece que es un canto al sol; yo creo que traspasar las competencias es un proceso que dura tres o cuatro o cinco meses, por la vía de la Comisión Técnica Interinsular, por la vía parlamentaria; y ahora aquí por la vía de una enmienda, que eso vaya a los consejos insulares. Ese procedimiento no es el correcto, jurídicamente no es el correcto; por tanto, con independencia del contenido de esos planes, nos parece que la atribución competencial está clara, se define claramente en la Ley de los consejos insulares, y que no se pueden atribuir competencias a los consejos insulares por la vía de una enmienda que se asignen presupuestos a ellos. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén.

Passam al quart debat, que correspon a les disposicions addicionals segona, tercera i quarta. Per fer la defensa de les esmenes del Grup PSM i EEM té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. No estam d'acord que es modifiqui la Llei de finances, però amb la disposició addicional segona, i amb la disposició addicional tercera se suspèn l'aplicació de determinats articles de la Llei de funció pública, concretament l'article 42 i l'article 69 en alguns aspectes. I què regulava l'article 42 de la Llei de funció pública?, regulava l'oferta pública d'ocupació, les oposicions. Per tant, ens diu la disposició addicional segona que l'any que ve no hi haurà oposicions. Significa això que no entraran persones noves a treballar a l'Administració de la Comunitat Autònoma? No. No, perquè hi ha prevists 190 milions de pessetes per a treballadors eventuais. Què significa això? Que l'entrada de persones a treballar a l'Administració de la Comunitat Autònoma el 1995, en lloc de fer-se per rigorosa oposició, que en teoria està subjecta a unes normes de control i d'igualtat d'oportunitats; a prova qui més sap, en teoria; idò no, entraran amb uns criteris molt més discrecionals. Entraran d'una manera eventual bastants de treballadors, pressupostats 190 milions de pessetes, al marge de possibles modificacions de crèdit que puguin augmentar aquesta quantitat. Per tant amb la nostra esmena proposam la supressió d'aquesta disposició addicional segona, i que l'any que ve hi hagi oferta pública d'ocupació de les places que estan vacants.

En aquesta línia també va l'esmena 3875. La disposició addicional tercera, que proposam suprimir, proposa la modificació de l'article 69 de la Llei de funció pública. Si s'aprova aquesta esmena, permet que en comissió de serveis funcionaris puguin cobrir places que no han quedat desertes per oposició, cosa que està totalment prohibida a la Llei de funció pública, quan diu l'apartat que precisament proposen deixar sense vigor enguany, que no serà procedent la comissió de serveis per a l'acompliment de llocs de treball que pertoquí de cobrir pels mitjans prevists legalment, si aquests no han resultat deserts a les convocatòries corresponents. Enguany no hi ha convocatòria, per tant mitjançant comissions de serveis pretenen cobrir places que no han quedat desertes mitjançant oposició.

L'esmena 3870 fa referència a l'autorització que aquest pressupost pretenen donar al Govern per perdre la posició majoritària dins les empreses públiques, fet que ve regulat per la Llei d'empreses públiques, concretament l'article 20, apartat 5 diu textualment: "La pèrdua de posició majoritària ha de ser aprovada per llei del Parlament de les Illes Balears". Amb aquesta disposició addicional quarta s'autoritza al Govern a perdre posició majoritària dins empreses públiques. Al nostre entendre aquest és un fet tan important, significa deixar de tenir la posició majoritària dins les empreses públiques, que cada cas concret hauria de ser debatut i acordat en aquest parlament, i per tant cada proposta de pèrdua de la majoria dins una empresa pública hauria de venir acompanyada d'un projecte de llei del Govern que es pot tramitar en lectura única, i d'una manera agilíssima i urgent, i no crearia massa problemes, i compliríem la Llei d'empreses públiques, i sobretot es compliria una major transparència en aquesta possible pèrdua de posició majoritària de les empreses públiques. No oblidin que estam amb un tema com a mínim molt controvertit, on possiblement sigui un dels fets que distancien més la majoria de l'oposició, i modestament els aconsellàriem que aquest tema el duguessen amb la major transparència possible. Si hem de perdre la posició majoritària dins Agama, per exemple, hi pot haver altres empreses, però dins Agama, seria molt important que els diputats tenguéssim tota la informació possible, que hi hagués un debat parlamentari, i fruit d'aquest debat, si n'és el cas, s'aprovàs aquesta llei. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Sr. Alfonso, té la paraula.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquest bloc d'esmenes que pareixen menors, crec que tenen una importància enorme en aquesta comunitat autònoma. El Sr. Sampol ha parlat de les esmenes de personal, jo crec -en general som bastant ben intencionat- pensava que la supressió de les oposicions, o de l'oferta pública d'ocupació, era una manera de contenir l'accés a la funció pública, a la plantilla de personal de la comunitat autònoma. Jo crec que el Sr. Sampol ha deixat perfectament clar que no es tracta d'això, sinó de

contenir la convocatòria d'oferta pública d'ocupació, però no l'accés a la funció pública via indirecta de personal x que entraria com a eventual per substituir trasllats, jubilacions, etcètera. Perversa situació, no ho haurien de fer, s'hauria de convocar per a totes aquestes places que s'han introduït de l'any 84, de trasllats, cessament, jubilacions etcètera, s'hauria de convocar una oferta pública d'ocupació, que fos de 10, de 20, de 30, de 50? És exactament igual, dels que fossin necessaris per cobrir aquestes baixes que necessàriament i d'una manera sistemàtica es produeixen cada any.

Aquesta és una part important, però n'hi ha una altra dins aquest bloc, i és una qüestió de concepte del què és la Llei de finances, del que és la Llei de pressuposts. Jo crec, he de dir ja d'entrada, que el Govern fa una utilització perversa de la Llei de pressuposts; fa una utilització perversa perquè la utilitza com a calaix de sastre per fer el que vulgui. Fils, vetes i botons, que és el que hi ha dins un calaix de sastre, no ha de ser la Llei de pressuposts. Per què s'utilitza? Si la Llei de finances i la Llei d'empreses públiques diuen que la pèrdua de posició majoritària en una empresa pública s'ha de fer per llei, si la Llei de finances diu que la creació d'una empresa pública s'ha de fer per llei. Si la Llei de finances, que era una espècie de llei consensuada de funcionament administratiu i econòmic de la Comunitat Autònoma preveu una sèrie de coses, jo crec que és pervers, senyors diputats, que s'utilitzi la Llei de pressuposts per complir aquest pel Govern requisit formal, que no ho és, que per perdre la posició majoritària ho farem per llei, per crear una empresa pública ho farem per llei amb un simple article de la Llei de pressuposts.

L'Estat, que a una època també va ser pervers per a la utilització del pressupost per a quasi tot, va rebre una renyada del Constitucional, que li va dir que la Llei de pressuposts era per a pressuposts, i que no era perquè hi cabés tot. El Govern autònom no l'ha rebuda perquè la nostra constitució no permet de moment, les lleis que la desenvolupen, l'accés directe dels diputats d'una cambra autonòmica al Tribunal Constitucional, però estic segur que si aquests temes de regular per llei de pressuposts qüestions que s'haurien de dur per llei específica es dugués al Constitucional, estic absolutament segur que el Tribunal Constitucional estiraria les orelles al Govern exactament igual que les va estirar al Govern central per un tema idèntic, similar.

I què ens presenta el Govern? Ni més ni menys que l'autoritzem a dur a privatitzar entre altres Agama. No és una broma. I com podrà votar cap diputat que es privatitzi Agama sense saber com? Com podrà votar cap diputat que els mil no sé quants, o més, milions de pessetes d'Agama puguin ser privatitzats sense saber què cobrarem, com quedaran els treballadors, com quedarà el famós sector lleter de la nostra comunitat autònoma, excusa per la qual es va invertir a Agama, a quin preu es vendran les accions, quina posició tindrà el Govern per

continuar amb aquesta garantia del sector lleter de la Comunitat Autònoma? No sabem res, el Govern ens demana un taló en blanc, "li posin, senyors diputats la firma, i nosaltres el cobrarem quan vulguem i per la quantitat que ens doni la gana".

Senyors del Govern, jo crec -i això era l'esperit, perquè estam a administracions bastant més petites- que l'esperit de la Llei d'empreses públiques, l'esperit de la Llei de finances, quan li deia que la pèrdua de la posició majoritària es faria per llei, o l'aprovació d'una empresa pública es faria per llei, no li deia que el Parlament li donaria un taló en blanc. Fins ara n'hi hem donat molts, i jo crec que no n'ha fet massa bon ús, d'aquests talons en blanc. Els exemples són llargs, i en podríem col·locar un darrera l'altre. Crec que per la transparència, per la clarificació de la vida política, perquè no es pensin que el Govern juga amb els doblers públics en benefici d'uns o en perjudici d'uns altres, que tot pot ser, haurien de dur una llei específica per privatitzar les empreses públiques, una llei que explicàs d'una forma detallada quins són els procediments per a aquesta privatització, què ens costarà la privatització, què pagarà qui compri l'empresa pública, etcètera.

Altres actuacions només inciten a les sospites. Altres actuacions l'únic que fan és incitar a negocis que ningú pot conèixer. Privatitzar Agama tal vegada és necessari, no ho sabem. Vostès, quan firmin en blanc, tampoc no ho sabran. Però també hauríem de saber si és necessari quant hi perdem amb aquesta operació, i si una vegada privatitzada ens tornarà a passar com en la primera operació de salvament d'Agama, que va acabar amb un autèntic fracàs. Senyors diputats, no donin talons en blanc al Govern. Després les cobra, i vostès no sabran per quan ni per quina quantitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Per fixar la posició pel Grup PP-UM el Sr. Jaén té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Respecto a las enmiendas del PSM I EEM, no las vamos a apoyar porque realmente, como se ha explicado en ponencia y en comisión, lo que hace referencia a la función pública, a la oferta de empleo público lo que intentaba era eso y no otra cosa, a pesar que yo entiendo que la oposición pueda hacer interpretaciones distintas, y ver cosas que en realidad están lejos de la voluntad del Gobierno.

Se ha centrado el Sr. Alfonso muy especialmente en esa pérdida de posición mayoritaria que el Gobierno tiene voluntad de hacer en varias empresas, no solamente en Agama. Creo recordar que en Bitel, en Isba, en SGR Isba Servicios, también hay esa voluntad expresada en los presupuestos. Yo creo que es un tema de enajenación que el Gobierno tiene que hacer, cumpliendo la legalidad en el sentido más estricto

posible. ¿Y qué nos dice la Ley de patrimonio de esta comunidad? Pues nos dice que la enajenación de títulos representativos de capital se hará por Consejo de Gobierno y se llevará conforme a lo que viene regulado en la ley tal, que exige una ley, pero por ley del Parlamento, la interpretación que ustedes hacen es que tiene que haber una ley específica para Agama, una específica para Bitel, una específica, o una para todos. Nosotros creemos que la economía legislativa sí permite esa interpretación que hacemos aquí nosotros con la Ley de presupuestos, que ustedes critican, pero que ustedes también emplean, porque ustedes intentan con sus enmiendas modificar la Ley de finanzas de la comunidad y la Ley de empresas públicas, hay enmiendas de ustedes que intentan modificar esas leyes, no me digan que no, que les cito acto seguido todas las enmiendas, que las tengo apuntadas, no me digan que no, que ustedes utilizan el mismo procedimiento que critican del Gobierno, el mismo. Por tanto, no critiquen lo que ustedes ya aplican. O sea que por ley del Parlamento, por Ley de presupuestos, y eso no significa que haya menos transparencia o la deje de haber.

Después hay unas enmiendas curiosas, curiosas porque que se fije, en la del Grupo Socialista, digo curiosas porque ..., que el precio de venta de Agama sea lo que el Gobierno ha invertido en Agama, bueno, yo creo que el precio se fija entre las partes, y difícilmente el Gobierno puede poner un precio si después sale a subasta, como tiene que salir a subasta, en las subastas hay un precio de salida, como ustedes bien saben, y bueno, luego los que hacen las posturas en esa subasta, es un precio o es otro, no deja de ser curioso que el Gobierno tenga toda la intención y la buena voluntad, no solamente de recuperar lo que invirtió, sino a lo mejor más, y claro, resulta que ustedes le ponen aquí unos límites y unos topes que son imposibles de cumplir, por lo tanto, vamos a la subasta, que tendrá que hacerse por subasta, esa enajenación, que tenga preferencia o que no tenga que tener preferencia, pero no digan esas cosas que dejan de ser, eso, porque una especie, como antes dije, de un canto al sol, un brindis fijando unos límites que nadie sabe para qué han de servir.

Bien, creo que hay algunas a las que no se han referido, también porque son tradicionales, que hacen referencia al Ibae, en concreto, si mal no recuerdo, pues entonces la dejaremos para después, Sr. Presidente, y me parece que en relación a las empresas públicas se siga al Gobierno el procedimiento que la ley de este parlamento, de empresas públicas y la Ley de patrimonio le requiere, y siga el procedimiento en el sentido estricto, y no se desvíe ni un milímetro de esa posición, eso es lo que pedimos al Gobierno, y esperamos que es suficiente la normativa que se incluye en la Ley de presupuestos. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén.

Passam al cinquè debat que correspon a esmenes d'addició, de noves disposicions addicionals i d'una disposició transitòria. Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, per defensar l'esmena 4405.

EL SR. PRESIDENT:

Exacte.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Aquesta esmena pretén que es torni enrera una cosa que es va proposar als pressuposts de l'any passat, que va ser addicionar a l'article 31 de la Llei de finances de la Comunitat Autònoma, un apartat tercer, que diu que "el Consell de Govern, a proposta del conseller d'Economia i Hisenda podrà: a) Acordar o concerta oposicions voluntàries d'amortització, canvi, conversió, pròrroga, intercanvi financer, etc...; i b) Convenir amb les operacions d'endeutament exterior les clàusules i condicions usals en aquestes operacions, fins i tot excepcionalment amb sotmetiment a arbitratge o la remissió a una legislació o als tribunals estrangers". Bé, això es va aprovar l'any passat i suposa, evidentment, donar unes especialitats al Govern en coses que no donava la Llei de Finances, i que no són necessàries per al bon funcionament d'aquesta comunitat, i és senzillament deixar que el conseller d'Economia i Hisenda pugui proposar al Govern coses que fins ara no s'han fetes, i, per tant, nosaltres pensam que és excessiva aquesta modificació a la Llei de finances, i demanam que torni a l'estat inicial.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Per part del PSM i EEM, es mantenen les esmenes 3871 i 3876. Per defensar-les, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. La primera esmena demana que s'ampliï la informació de l'Administració de la Comunitat Autònoma, del compte de l'Administració de la Comunitat Autònoma, en relació amb l'execució del pressupost de despeses, concretament, per una part, que s'envii documentació sobre els romanents de crèdits, generats durant l'exercici, els quals són relativament importants a l'hora d'explicar les modificacions dels crèdits del pressupost de despeses produïts de cara a l'exercici següent. I, per altra part, m'interessa

també conèixer les despeses finançades amb fons finalistes, el grau d'execució d'aquestes despeses.

Però m'agradaria fer un poquet més d'incís amb la darrera de les esmenes que concretament demana que les despeses de publicitat previstes per a les eleccions del 1995, saben que l'any que ve és any electoral, es regulin mitjançant una llei i emplaçam el Govern a remetre aquest projecte de llei durant el primer mes del 1995, de tal manera que la campanya de publicitat institucional per a les properes eleccions municipals i autonòmiques, sigui regulada mitjançant una llei aprovada pel Parlament. Per què, això? Simplement, unes eleccions vénen a ser una carrera entre les distintes forces polítiques que hi concorren, i el que es pretén és que quan es doni el "sus", quan s'inicia la campanya electoral, no hi hagi un partit que ja hagi partit abans dels altres, que ja els duguí uns metres d'avantatge, aquest partit, naturalment, seria el que ha donat suport al Govern, i els posarem un exemple molt concret: imaginin-se una campanya electoral on prèviament s'ha fet una campanya institucional, s'hi gasten centenars de milions de pessetes, divulgant un eslògan institucional que diu "Tots junts feim camí", acaba aquesta campanya institucional el mateix dia que comença la campanya electoral i fins i tot hi ha un parell de dies que les tanques publicitàries de la institució, encara no s'han llevat i al costat ja n'hi ha d'instal·lades de determinat partit polític, del partit polític que dona suport al Govern, i aquell "Tots junts feim camí" quasi quasi es llegeix a continuació de la tanca publicitària que és al costat que diu "Camí de progrés", casualitat, l'eslògan electoral del Partit Popular. "Som bons", diu el conseller de Turisme, i tan bons que són a l'hora de guanyar unes eleccions, emprant aquestes petites mangarrufetes que es fan amb els doblers de tots.

Senyores i senyors diputats, si són demòcrates, aquestes coses no s'hgan de fer, aquests petits pecats venials són la petita diferència entre democràcia i no democràcia, perquè no és democràtic utilitzar els doblers públics per prendre aquest petit avantatge a l'hora de donar el "sus" a les eleccions. Per tant, acceptin aquesta esmena, presentin un projecte de llei que doni garanties que la publicitat institucional no suposarà cap avantatge per a cap partit polític, perquè a unes eleccions no hi ha d'haver jugades d'avantatge, unes eleccions són l'essència de la democràcia, i es perverteixen si amb aquestes petites qüestions d'eslògans publicitaris que llavors es manipulen, un partit obté avantatge damunt dels altres. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Per part del Grup SOCIALISTA es mantenen les esmenes 3985, 3991, 3992, 3994 i 3990. Per defensar-les té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Mantenim un conjunt d'esmenes com a propostes noves que es poden resumir en el següent: tornar a la situació que es va aprovar a la Llei d'empreses públiques. Supòs que recordaran que la Llei d'empreses públiques considerava empresa pública o almanco que hagués de retre compte al Parlament com a empresa pública, tota aquella empresa que tengués més del 20% de capital social de la Comunitat Autònoma, directament o indirectament, per modificació via Llei de pressupost, Sr. Jaén, el Govern va alçar aquest límit al 50% més una acció, per modificació via Llei de pressupost demanam que es torni a l'origen. Per què?, mirin, la legislació per a empreses privades considera que quan té més del 10% de participació una empresa dins una altra, l'ha d'incloure dins el seu balanç consolidat, l'Estat considera que tota empresa on l'Administració pública tenguí més del 25%, el 25 o més per cent, ha de ser considerada com a empresa pública; aquesta comunitat autònoma és excepcional, aquí hem de tenir la majoria absoluta, ja faltaria més, no sé per què no posaren el cent per cent, no ho vaig acabar d'entendre. Senzillament, hem de tenir la majoria absoluta dins el conjunt d'empreses que han de donar compte al Parlament. Vostè creu, Sr. Jaén, senyor portaveu del Grup Popular, senyors diputats del Govern, que si el Govern té un 43% del capital d'una empresa, el Govern no comanda aquesta empresa?, supòs que ningú no ho creu, a això. Vostès creuen -i a això no ho hauria de creure ningú- que d'una forma sistemàtica, des de la modificació d'aquest article el Govern ha anat participant en empreses públiques amb el 40, fins al 50%? No pot ser mai, aquesta mala intenció del Govern no és possible, idò sí, ha participat a la Societat de Capital Risc amb un 44%, ha participat dins un caramull de societats que ni coneixem aquí, amb percentatges d'un 40 a un 50%, li ha faltat una pesseta per tenir la majoria absoluta, o quasi una pesseta. Això és una burla de llei, això, senyors diputats, es un frau de llei que fa el Govern. Perquè, a més, quan se li demana per aquestes empreses o nega o es nega a donar documentació, de vergonya. El que no es permet a l'empresa privada, el Govern ho pot fer amb total impunitat; en quantes empreses, senyors diputats, senyor portaveu del PP, té participació el Govern amb més d'un 20 o un 25%?, ho saben?, ningú no ho pot saber, i són doblers públics, no són doblers privats, no són doblers d'un senyor, són doblers públics.

Proposam també la regulació de la venda d'Agama, és obvi que demanam que sigui per subhasta, i que hi hagi prioritats, i que l'objectiu sigui no perdre-hi doblers, que aquest sigui l'objectiu, i es pot fer perfectament, Sr. Jaén, no importa ni violentar la llei, ni violentar, cosa que el Govern està acostumat a fer, ni òbviament violar-la.

I també demanam una altra cosa, voldríem que per una vegada el Govern es plantejàs seriosament recuperar els 425 milions del cementiri. Demanam que en el termini d'un any, el Govern faci tot el camí imprescindible per recuperar els 425 milions de la Societat Capital Risc. I estariem disposats a transaccions en aquesta esmena, estariem disposats a allar-

gar el termini, perquè el que volem és que hi hagi un camí de recuperació d'una participació de capital, perquè volem que aquest negoci -ho posaré entre cometes i subratllat- vagi bé, i per anar bé no hi ha d'estar el Govern dins, per anar bé no hi ha d'haver capital públic, i, per tant, senyors diputats, estariem disposats a acceptar com a transacció un pla, un any, dos anys, tres anys, però de recuperació, de sortida de la Societat Capital Risc i del Govern de la Comunitat Autònoma, d'un cementiri que d'aquí molt poc temps farà la competència al cementiri de Palma o a l'inrevés, ha estat molt d'anys el cementiri de Palma a posar-se en marxa, però sembla que el febrer ja es posarà en marxa, els doblers públics de la Comunitat Autònoma no han d'anar a competir amb els doblers públics de l'ajuntament de Palma o de l'ajuntament de Marratxí o d'un altre, que aquesta empresa vagi tota sola, que guanyi molts de doblers, però que la Comunitat Autònoma no hi perdi.

I, com a darrera proposta, demanam que es torni a la creació, a la recreació de l'Institut Balear d'Estadística. L'any passat, el conseller de la Funció Pública, responsable d'aquest institut, ens va dir aquí que se suprimia l'institut per reduir despeses, oh, sorpresa!, enguany han augmentat més d'un 30% les despeses, quan es reduïen les despeses, resulta que ara el servei és molt més car que l'any passat era l'institut. Mirin, ningú no va creure el que ens va dir el conseller, ningú va creure que se suprimia l'Institut Balear d'Estadística per reduir despeses, se suprimia, com tothom sap i vostè el primer, per controlar, per llevar la independència, per llevar la possibilitat d'actuar com actua un institut, de vegades en contra, surten les estadístiques en contra del que vol el Govern, per llevar aquesta possibilitat. Per això es va suprimir l'Institut Balear d'Estadística. I és una mesura imprudent, dolenta, que lleva transparència a la Comunitat Autònoma, que posa de genolls a professionals de l'estadística, i no redueix ni un duro. Demanam, també, senyors diputats, la recreació d'aquest institut que és imprescindible si volem mantenir la independència estadística, si volem mantenir que els ciutadans quan donin estadístiques o ofereixin informació per fer estadístiques a la Comunitat Autònoma, no estiguin esglaiats i mirin cap enrera a veure com els fotran, i perdonin l'expressió.

En definitiva, esmenes molt importants, esmenes que incideixen en la transparència de la Comunitat Autònoma, esmenes que incideixen en la utilització dels fons públics, esmenes que si no hi hagués, com ho diríem?, aquesta submissió absoluta d'un grup a la voluntat d'una persona, del president del Govern, haguessin estat aprovades des de ponència. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per al torn de fixació de posicions, pel Grup PP-UM, té la paraula el Sr. Jaén i Palacios.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Vamos a dejar algunas enmiendas que yo considero de poca entidad, incluso enmiendas reiterativas que todos conocemos en las cuales no conviene detenerse ni tan sólo un minuto para entrar en otras que sí, que son enmiendas de un calado política importante.

La primera, a mi juicio, Sr. Presidente, es la 3876, del PSM, que propone una disposición adicional que hace referencia a los gastos de publicidad electoral para las próximas elecciones, y dicha propuesta se concreta en su regulación mediante ley. ¡Novedad!, ya tenemos aquí una novedad, que la regulación de esos gastos electorales se haga por una ley, casi nada, yo no sé ya si ustedes se curan en salud, se curan en salud, por si sacan pocos votos, porque casi se nos viene a decir que la diferencia de 170.000 votos respecto de ustedes, pues casi casi se deba a la coincidencia de un término, del "camí", "tots junts feim camí" y después "camí de progrés". Bueno, el Sr. Sampol, prácticamente, casi le viene a decir que he perdido las elecciones por eso. Yo no creo que desde este Gobierno se utilice esa tergiversación, esa apropiación intelectual de una campaña de carácter institucional con carácter partidista. Pero si usted lo creyera así, hizo muy mal no acudiendo a la Junta Electoral y denunciando -como hizo el Partido Popular en Andalucía- la campaña institucional, que rápidamente es cambiada. Yo creo que, por tanto, hacer presunciones, ustedes las hacen, y hágalas a título de inventario, pero no cuestione al Gobierno, ni (...) en prevención de cosas que tienen que acontecer, que si acontecen así como ustedes parece que tienen el presagio, llegado el momento hagan la denuncia, y acudan adonde tienen que acudir para denunciar todas esas cosas que ustedes dicen que pasaron y que pueden volver a pasar.

El tema de Agama. Antes me había referido ya, a la intervención. Mantengo lo dicho. El Sr. Alfonso dice que es como un objetivo recuperar esa cantidad, bien, objetivos puede haber mucho. La axiología, los objetivos, en la jerarquía de los objetivos, hablaba de los fin utópico, fin remoto, fin próximo, fin ideal, objetivo general, objetivo específico, en fin, podemos (...) en una cantidad. Yo no sé qué nivel de objetivo quiere usted que pongamos aquí. Ya quisiéramos que el Gobierno, en esta intervención en Agama, en Capital Riesgo, en todo lo que está haciendo recuperase la cantidad íntegra. Ese es un objetivo en el que todos estamos de acuerdo, lo podemos compartir. Pero eso entra en contradicción con lo que es la libre concurrencia en una subasta, que usted quiere restringir a ganaderos... Bueno, la enmienda me parece que dice que tendrán prioridad en su adquisición las cooperativas y las sociedades de ganaderos. Bueno, en una subasta no hay prioridad que valga, en una subasta lo que hay es que el mejor postor es el que se hace con las acciones, en este caso.

Respecto a su intervención con el Instituto Balear de Estadística, usted, siempre tan comedido en sus críticas -porque yo las he oído a este particular con carácter más

grave, de gravedad parlamentaria, quiero decir-, hemos defendido lo de siempre. ¿Por qué existe esta transformación de servicios? No por falta de transparencia, ni por control de la estadística -porque la estadística es la que es, en los países libres la estadística, se cree, porque la hacen organismos que tienen una autoridad y un prestigio, y no como en otros sitios en los que uno, de la estadística, no se puede fiar. Yo creo que ya se dijo: simplificación administrativa y funcional, adaptación del catálogo de puestos de trabajo, apoyo permanente que había desde la Conselleria hacia el servicio de estadística, y eso permitía hacer una previsión de que todas esas circunstancias darían, en beneficio de un control del gasto -que el Sr. Alfonso, según sus datos, yo no los tengo, desconozco en este momento esos datos que el apuntaba- iban en beneficio de un ahorro de este gasto. Desde luego yo no puedo aceptar esa crítica que el servicio de estadística y demografía -ese es su nombre actualmente- que, externamente utiliza el nombre, como usted bien sabe, de Ibae, ni esté sometido ni sojuzgado, ni intervenido, ni ningún otro término que vaya en detrimento de la eficacia profesional de ese servicio.

Referente a nuestro grupo parlamentario -completo hoy aquí, en este debate- decirle que no está sojuzgado tampoco -completo en este debate de los presupuestos, el único grupo parlamentario que está completo-, decir que no hay ningún sojuzgamiento a favor del Gobierno, sino que lo que hay es una postura de apoyo hacia el Gobierno y, por tanto, no confundan una cosa con la otra. Gracias, Sr. Presidente.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén.

Passam al sisè debat, que correspon a l'exposició de motius, on únicament hi ha esmenes del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Per fer la defensa de les esmenes té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President, parlaré al grup complet del PP, tres, sis, nou, bé, em sembla que en tenen més de diputats, eh? Bé, aquesta exposició de motius, senyors diputats, els que són aquí dins, és una autèntica demostració de bon humor, i crec que li hem de reconèixer al Govern, que amb ironia i bon humor fa una exposició de motius d'una llei. Mirin, nosaltres els volem llevar el bon humor, perquè aquests pressuposts no ens fan riure, ens fan plorera, i els volem llevar el bon humor, mirin, primer paràgraf, tots, tots tenen un acudit, "màxima contenció de la despesa corrent i prioritització de l'activitat inversora", encara l'hem de cercar la prioritització de l'activitat inversora, bé, si prioritzar, com deia el meu company, són inversions immaterials, tal vegada, no hem

sabut ni quines carreteres pensen fer o arreglar, i la contenció de la despesa corrent, bé, és ver, es conté la despesa corrent en el moment que certa despesa corrent es comptabilitza com un ingrés negatiu, així ja la podem contenir la despesa corrent, tota, la podríem deixar a zero.

Segon acudit, "la racionalitat i eficàcia en la gestió d'ingressos i despeses es garanteix d'acord amb una correcta definició d'objectius i del seu seguiment"; com diu?, una correcta definició d'objectius en aquests pressuposts?, vostès s'han llegit les memòries?; continua, "la transparència en les actuacions així com el control intern i extern", Eugeni supòs que guanyaria milionades si traslladàs aquests acudits als seus espectacles.

I ja com a final, diu, "es continua la política de contenció de la despesa especialment en matèria de personal". I per reduir la despesa -aquesta és l'excusa- es planteja la pèrdua de posició majoritària a les empreses públiques. La veritat és que s'ho podrien prendre seriosament, fer l'exposició de motius, no és una broma, una exposició de motius, aquesta sembla una successió d'acudits del millor humorista d'aquesta comunitat autònoma, el Sr. Cañellas. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Fixació de posicions, Sr. Jaén, té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Yo de la mayéutica del Sr. Alfonso creo entender que la ironía no está aquí, en la exposición de motivos, sino que está en el otro lado, en sus palabras. Una exposición de motivos es la que es, porque los presupuestos, a nuestro entender, sí que reflejan esa orientación que el Gobierno expresa en su exposición de motivos, cuáles son sus intenciones, dicho en otras palabras. La verdad es que no se puede discutir que se ha hecho un gran esfuerzo en la contención del gasto en el capítulo 2, que en el capítulo de personal es verdad que se va por esa línea de contención del gasto en capítulo de personal, y bueno, de puede discrepar en unas cosas o en otras, pero acudir a los programas de las consellerías y decir que sí hemos visto los objetivos, bueno, yo en este momento, no se hace una crítica específica a esos objetivos, pero quiero recordar una cosa, que el Gobierno no tiene ninguna obligación, ninguna, de presentar programas, presupuestos por programas con esos objetivos y esas indicaciones, ninguna. Y la verdad es que lo vienen mejorando año tras año, año tras año se mejora, y me parece que quien hace un esfuerzo de esa naturaleza debe ser un esfuerzo que se aplauda y no que se critique, porque si no se está obligado a presentar presupuestos por programas y se presentan, lo que hay que hacer es enmendar esos objetivos.

Dicho esto, Sr. Presidente, manifestar que esas enmiendas, tres o cuatro, creo recordar, a la exposición de motivos, bueno, pues podría haber sido solamente una, yo también comprendo que la oposición presente cuatro para decir que

cuatro enmiendas más. Pero, en fin, no estamos de acuerdo con ellas, porque en líneas generales, esa exposición de motivos, que solamente tiene un defecto seguramente y es que es breve, porque podría ser más larga, pues desde luego la orientación del Gobierno en los presupuestos ya se manifiesta y se cumple en ellos. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén.

Acabats els debats corresponents al text articulat, començarem els de seccions i empreses públiques. I, per acord amb els portaveus, començarem, en aquest cas, pel debat 10, corresponent a l'esmena de totalitat de la secció 12-Conselleria de Turisme. A la secció 12 hi ha una esmena de totalitat del Grup Parlamentari SOCIALISTA, la 4227, i per fer-ne la defensa, té la paraula el Sr. Pallicer i Pujol.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. A tots ens pot semblar un fet paradoxal que davant una temporada turística com la que hem tengut, on s'han batut rècords de visitants, i que segurament quan finalitzi l'any tindrèm xifres d'arribades excepcionals, sembla paradoxal, dic, que haguem hagut d'analitzar amb tanta cura aquest pressupost que avui se'ns presenta per a l'exercici del 1995. Aquest any, una vegada més, el somriú ha tornat a tots els hotelers, i aquell pessimisme arrelat any rera any, s'ha tornar optimisme, si bé s'ha de dir que els preus que varem signar per a la temporada d'estiu del 94, els increments no varen excedir d'una mitjana del 5%, i amb algunes excepcions arribaren a un 10, de totes les maneres, les fortes ocupacions que han tengut i que hi ha hagut han fet rendibles les empreses i també s'ha de dir que hi ha hagut molts pocs hotels i a molt poques zones que han fet ofertes, que han tirat els preus per avall, cosa que vol dir que la majoria dels hotelers han mantengut els preus signats en contracte i els preus que apareixien als fullets.

Davant aquest canvi tan radical, comparat amb els tres i quatre anys darrers, on hi havia una forta recessió, quina anàlisi feim? És de tots sabut que a poc a poc s'han anat modernitzant hotels, encara, s'ha de dir, no amb la rapidesa i quantitat que caldria, després de quatre anys i mig de l'entrada en vigor de la Llei de modernització, no s'ha fet tot el que s'hauria de fer ni tampoc amb la quantitat ni amb la qualitat necessària, perquè tots sabem que amb molts d'aquests plans de modernització d'hotels moltes vegades l'únic que es fa és rentar la cara. També és un fet que moltíssims ajuntaments turístics han desenvolupat els plans d'embelliment finançats d'acord amb la Llei 7/90, on s'establí que el 60 el finançava la Comunitat Autònoma, i el 40 els ajuntaments. I d'aquesta manera, bastants zones turístiques

han tengut l'oportunitat de posar-se guapes, com diuen ara, i donar un canvi d'imatge, molt ben valorat per tots els mercats, encara que s'ha de dir que queda molt per fer, que el que s'ha fet és una petita part. Idò bé, això són factors molt positius que ben segur han ajudat a vendre el producte, però si hem de ser rigorosos, hem de dir que no ha bastat, que hi ha hagut altres factors, exògens, que han incidit d'una manera positiva i amb molta força per arribar a aconseguir aquestes xifres de visitants. Tots sabem, no caldria repetir-ho, que les devaluacions que hi ha hagut els anys passats, aquests catorze o quinze mesos passats, han tengut un efecte miraculós dins els preus, de sobte hem tornat molt competitius, els preus d'un any per l'altre, en els fullets, quasi no variaren, i en tant, essent capaços ara d'estabilitzar els costos, això pot ser una variable important i a tenir en compte de cara al futur.

Però hi ha més coses que han incidit a la temporada. I tampoc no caldria repetir-ho. La guerra de Iugoslàvia ens ha donat avui una quota de milions de visitants per intentar conquerir, i alguns n'hem conquerit; també la inestabilitat de tota la conca de la Mediterrània amb tota la qüestió del fonamentalisme, que també aporta el seu gra d'arena en favor nostre; i sobretot en l'expansió de l'onada cap a Turquia que és un futur i seriós competidor nostre. També hi ha la recuperació de les economies europees que a poc a poc van sortint de la crisi, la qual cosa ens dona més mercat. I també n'hi ha una de fonamental que passa per damunt totes, i és aquella que, sense pecar de xovinistes, les Illes, les nostres illes tenen un atractiu especial que unit a la situació geogràfica fan que siguin molt més competitives davant Europa.

Idò bé, quina és la por?, perquè aparentment sembla que tot és perfecte; l'economia, diuen que creixerà un 4, un 5, un 6 i fins a un 7%, que és una de les comunitats autònomes més riques de l'Estat, etc., etc., de què ens hem de preocupar?, jo els ho diré. Ara tenim una plenamar i analitzant la situació dels mercats tot ens fa pensar que tenim per davant uns anys que poden ser molt bons, què passa?, el que ens passa a nosaltres és que continuem repetint quasi el mateix model del passat, continuem operant amb els criteris del passat, de tal manera que l'economia turística queda presonera de les seves pròpies limitacions, i no té cap tendència de fugir d'aquest model per anar darrera un nou futur. Just han començat a veure gent i gent i ja es pensa a reobrir hotels tancats, apartaments tancats, comprats o llogats per quatre duros, i amb uns plans d'inversions mínims. No fa quasi un any es parlava d'eliminar 50 o 60.000 places turístiques, què se n'ha fet d'aquell discurs?, ens continuem movent en funció dels curts terminis, sense una visió de futur, i ningú no sembla capaç de posar ordre. Quantes vegades hem d'ensopegar amb la mateixa pedra?, tres, quatre?, perquè cal recordar que llavors els mals que produeix això els pagam tots amb doblers públics. No ens hem adonat que la càrrega turística de les Illes arriba a un límit?, m'hagués agradat veure en aquests pressuposts iniciatives serioses i imaginatives que conformassin a poc a poc un nou model turístic d'aquest nou paradigma i que vengués com a guia i

rumb la qualitat de l'oferta turística, hotelera i complementària, la qualitat del medi ambient i de tot l'entorn amb l'esperit d'avançar cap a un turisme sostenible.

Però la veritat és que aquests pressuposts no s'enfronten als reptes del futur, perquè, què passarà quan tots els mercats de la Mediterrània s'estabilitzin?, què passarà si continuem oferint el mateix producte?, hem de pensar que indefinidament hi haurà guerra o fonamentalisme? Si nosaltres no ens preparam ara, amb cura i amb canvis de política que s'enlairin cap a uns nous horitzons, la baixamar pot dur moltes empreses cap a les roques i l'enfonsament. Hem d'actuar amb més diligència en la modernització dels hotels i apartaments, en l'obertura d'hotels tancats i obsolets, no basta rentar la cara amb la modernització, s'ha de fer més. Hem d'activar la Llei de modernització de l'oferta complementària, una peça clau dins tota l'oferta turística sobretot per a les Illes.

La formació, és imprescindible que es comenci a fer, ja que any rera any se'ns diu que molt prest i molt aviat s'obrirà l'escola d'hostaleria, però des d'aquests anys duim un dèficit brutal, no sols no es formen els fixos discontinus, sinó que els temporers no tenen cap tipus de coneixement de la professió i, quina qualitat podem donar?, quina?

L'ordenació de l'oferta hotelera amb la reconversió de places fa anys que hauria d'estar feta, fa vuit anys que se'n parla, i atacarà aquest pla d'ordenació de l'oferta turística el tema de la reconversió amb el finançament per dur-lo endavant? Atacarà els usos turístics amb els residencials? Atacarà el sòl urbà?

S'hauria de pensar en nous plans d'embelliment, però amb més finançament per part del Govern, ja que els ajuntaments turístics -tots ho sabem- financerament estan eixuts.

La comercialització que es fa és la mateixa que fa 25 anys, som a uns altres temps, és l'època de la comunicació i de la publicitat, i evidentment amb aquest pressupost no es pot fer gran cosa, just es pot fer el que es fa i el que es venia fent.

No s'ha fet la segmentació dels mercats per afinar amb la promoció i amb la pròpia comercialització de l'oferta, què passa amb el pla de màrqueting?, ens guiam pel que fan els *tour operators* o amb intuïció o aixecam el dit i miram el vent?, fan falta plans que compatibilitzin el turisme amb el comerç turístic. Polítiques de lluita contra el medi ambient en la qüestió dels renous, donant suport a institucions, política de seguretat, de lluita contra incendis, seguretat en les maquinàries, en piscines, en escalfadors.

L'hivern. Una política decidida de fer un producte d'hivern, amb programes complets i amb plans de comu-

nicació, a aquest respecte es fa molt poc, amb 25 milions i amb 5 a Eivissa, és molt poc, molt poc. L'estacionalitat és el càncer d'aquesta comunitat, i vostès no el converteixen així com ho haurien de fer. Més del 55% o el 60% de la maquinària del sector, a l'hivern, queda aturada. Hi ha gent que ho passa malament. De les 64.000 persones que fan feina el mes d'agost, a l'hivern gairebé en treballen 20.000 de mitjana. Què passa amb els altres?, uns se'n van, però, i els que queden?, i els que se'n van?

En definitiva, Sr. Conseller, vostè amb aquests pressuposts ens dóna el mateix del mateix, i, com li he dit abans, no s'enfronta amb els reptes del futur. Supòs que tot continuarà igual, que ens felicitarem per haver aconseguit rècords d'estàncies i ens penjarem medalles i serem tots molt savis, però també li vull dir que si continuarem així batrem rècords d'exhaurir el nostre capital més preciós: els recursos escassos i la natural. I alerta ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Pallicer.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Ara acab, Sr. President. I alerta quan vengui la baixamar, alerta. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pallicer. Té la paraula el conseller Sr. Flaquer.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. És aquesta una esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialista i a la totalitat de la secció 12-Conselleria de Turisme. Vull agrair les paraules inicials del diputat Sr. Pallicer, quan reconeixia almanco que hi ha una sèrie de factors d'aquests darrers anys, de la política turística d'aquest govern que han estat positius, com impulsar l'empresariat i el sector a la modernització del seu sector d'allotjaments turístics i el mateix pla d'embelliment. I si dic que li agraeix a aquest diputat, és perquè almanco reconeix les coses tal com són i no com el Sr. Alfonso, que, en el si de la comissió, quan es discutia aquesta esmena, va dir que tot el que s'havia fet fins ara a turisme eren beneitures. La veritat és que si la modernització i el pla d'embelliment són una política de beneitures, jo crec que ho poden dir els *tour operators*, ho poden dir els clients, que un any rera l'antre, aquí tenc les darreres dades de satisfacció, que podrem comentar més endavant, crec que seran els que podran demostrar si aquesta política ha estat una política de beneitures o, com vostè ha reconegut, una política d'encert i positiva per a les nostres illes. Jo li agraeix, Sr. Pallicer, que vostè sigui més seriós i més responsable que el Sr. Alfonso a l'hora d'enjuiciar i valorar aquesta política. I no es tracta de penjar-se medalles uns als

altres, perquè aquesta política, la modernització l'han hagut de dur a terme els nostres empresaris, i la d'embelliment, no només el Govern, sinó també ajuntaments, i alguns no governats, lògicament, pel Partit Popular, i és una feina de tots, s'ha de reconèixer, i no es pot qualificar de beneitura.

Amb el que no estic d'acord amb vostè, és a atribuir tot el nostre èxit als factors externs, vostè ha parlat de la devaluació, que és un factor que ens ha ajudat a anar endavant, i és cert, però tan cert com això és el fet que la situació irreal, la situació fictícia no és la d'ara, sinó la d'abans, la d'una política monetària del Govern central, completament il·lusòria, completament desentertada, completament equivocada, i ens mantenia en una situació de falta o d'inferioritat de competitivitat que ens perjudicava molt, i ara, senzillament ens han posat on ens tocava estar, han posat la pesseta allà on toca estar i quan la pesseta és allà on toca estar, estam en una situació de competitivitat molt més forta de cara a Europa.

Tampoc no estic d'acord amb el que vostè diu, que les guerres i els conflictes bèl·lics a Iugoslàvia i al nord d'Àfrica i a Turquia, són la causa més important que el turisme aquí funcioni. Miri, aquestes enquestes precisament avui em van molt bé per explicar-li una cosa que convé que se sàpiga, a pesar que vostè digui que Turquia es recupera i que serà un gran competidor nostre, etc., i si ho serà, ho serà en un segment baix de mercat, amb preus a la baixa i tirats, jo vaig ser amb la gent de Thomson a la World Travel Market, i tots sabem com s'està omplint Turquia, i a més és normal que Turquia es recuperi, parteix d'un descens de l'any passat d'un 60%, és normal que es recuperi un poquet, ja no li queda davallar molt més. I si, a més, es recupera amb el preu que s'està recuperant, la veritat és que a mi no m'esglaia, no sé al Grup Socialista, però a mi, amb aquests preus, no m'esglaia el més mínim.

Però miri, on havien passat les vacances els darrers anys els turistes que ens han visitat l'any 94, per saber si realment li hem llevat turistes a Turquia, a Alger, a Tunícia i a tots els llocs que vostè ha comentat?, miri, perquè ho sàpiga, de gent que havia anat els altres anys a Turquia i que han vingut el 94 aquí, és a dir que podrien haver vingut cap a casa nostra només per la circumstància peculiar que tenen a casa seva, només hi ha un 1,5%, un 1,5% de Turquia; del nord d'Àfrica, un 1,2%, en total, d'aquests dos conflictes que vostè esmenta i d'aquestes dues zones que ens lleven tants de turistes, resulta que només un 2,7%, només un 2,7% ha vingut cap a casa nostra. I, per què no mira ..., li puc explicar també amb xifres a qui hem llevat més turistes, hem llevat més turistes a gent que té les mateixes circumstàncies que nosaltres de devaluació de la pesseta i que també està en una situació d'estabilitat i de seguretat com nosaltres en qüestions de guerres, conflictes religiosos, conflictes socials, etc. Miri per on, li hem

llevat un 6,1% a Canàries; miri per on, hem llevat un 6,6% a Catalunya, a la Costa Brava i a Andalusia; miri per on, hem llevat un 5% a Grècia, no té cap problema ni religió, ni bèl·lic, ni de devaluacions ni de res per l'estil; miri per on, hem llevat un 4% a França, que tampoc té cap problema dels que vostè esmentava abans; i miri per on, hem llevat un 2,5% a Itàlia que tampoc no té cap problema d'aquests. En definitiva, deixin ja de parlar de factors externs, creguin una mica més amb la nostra gent, amb els nostres empresaris, amb la feina que fan i fins i tot amb la feina que feim des del Govern i des de les institucions per millorar l'entorn del nostre producte turístic, perquè les estadístiques ho demostren, els les puc deixar a la seva disposició, són estadístiques fetes per les Universitat de les Illes Balears i resulta que després de tant de parlar del nord d'Àfrica, de Turquia, que és allà on llevam el turisme, resulta que només hi ha un 2,7%, i resulta que un 20% el llevam de destinacions que estan en situacions com les nostres, parlant en termes monetaris, de devaluació de la pesseta, com vostè deia, i en situació d'estabilitat o no, en termes polítics, religiosos, etc.

En conseqüència, aquestes dades ens han de fer sentir orgullosos, i no només les dades de a qui hem pres els turistes, si es pot usar aquesta expressió, sinó també les dades de satisfacció. Resulta, un pic més, no és enguany una casualitat, un pic més estam al 98% de satisfacció per tenir aquests hotels tan dolents que vostè diu, sí, aquests hotels que estan emblanquinats i que els han passat una mà de pintura, doncs resulta que un 98% de satisfacció dels nostres turistes i dels nostres clients. Si aquesta és una política equivocada, si aquesta és una política com deia el Sr. Alfonso, de beneitures, doncs visquen les polítiques equivocades i visquen les beneitures. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Torn de rèplica, té la paraula el Sr. Pallicer.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Miri, vostè i jo debatem la secció 12, eh?, al Sr. Alfonso, encalci'l pels passadissos i parli amb ell.

No digui el que no he dit, això queda enregistrat, que tot el que ens passava era per qüestions exògenes, no ho he dit a això, he fet un bon llistat de tot el que nosaltres feim, nosaltres, tots, tots, els ajuntaments, els hotelers, l'oferta complementària i també el Govern, la Conselleria de Turisme i el Govern amb les inversions, tots. Jo no he dit que fos la por del nord d'Àfrica o de Turquia, etc., el que sí dic és que, em cregui o no, el dia que això s'acabi, el dia que hi hagi aquesta petita por del fonamentalisme, el dia que s'acabi Iugoslàvia, que absorbeix una sèrie de milions de clients, pegaran una baixada de preus i a nosaltres ens afectarà molt.

Vostè em diu que estan a un 98% de satisfacció els clients nostres, miri, jo, francament, d'aquí al cel, ja, eh?, però li

puc dir una altra cosa, si venguessin aquí els clients que venien fa quinze o catorze anys, moltes coses de les que fan no les podrien fer, i així i tot, permeti'm que posi en dubtes aquestes xifres que vostè em dona, permeti'm'ho, de totes maneres, jo no en tenc d'altres, el que sí li puc dir és que tenc sis oficines de turisme a un municipi concret i queixes n'hi ha, tal vegada deuen ser d'aquest 10%.

Quant a absorbir tota aquesta quantitat de gent que vostè m'ha donat estadístiques, jo tampoc no les posar en dubtes, no en tenc d'altres per rebatre-les, però sí li puc dir que el Sr. Lluís Alegre, el seu homòleg del Departament de Turisme i Comerç de Catalunya, a tots els diaris que jo he llegit, *La Vanguardia*, *l'Avui*, *El Periódico*, diu que és l'any més important que ha tengut Catalunya, i dona xifres aparatoses; si veim la part de València, tota la part de la costa, exactament igual; si veim Canàries, exactament igual; si veim Andalusia, llevat de Torremolinos, exactament igual, i ara ho he pogut comprovar perquè hem tengut un congrés fa molt pocs dies i hi ha hagut tots els ajuntaments turístics d'Espanya, quasi, Bé, en aquest cas, què passa aquí?, això és com quan hi ha eleccions, que tothom les guanya i ningú no les perd, però si joestic molt content que vengui gent. El que jo li dic és que ara és el moment, precisament, de prendre mesures que en el passat no hem preses, i amb el que m'ha dit vostè, amb el que m'ha dit vostè, amb l'actitud amb què ho ha dit, sembla que no es prendran, i això és el que em preocupa.

Vostè és molt jove, i no ens ha de demanar excuses perquè sigui jove, això és un estat que el temps cura, però tal vegada ens haurà de demanar excuses si no pren les mesures, perquè tornarà un altre cicle, tornarà el que jo li dic i passarà el que jo li dic, i, si no, ja en tornarem a parlar, perquè des de l'any 57 aquestes coses han passat, i això que no teníem aquest excés d'oferta que tenim ni aquest excés d'oferta que hi havia dins els mercats, per tant, cregui'm, cregui'm, prengui mesures que ara és el moment de prendre-les, a fi de tenir un producte bo preparat per poder competir contra tots i per poder recuperar amb el preu tots els recursos escassos que ara regalam. Jo no em puc sentir orgullós, en part, totalment, d'aquest exercici turístic, no m'hi puc sentir, Sr. Conseller, com m'hi puc sentir si hi ha uns 20 o 25.000 persones del sector, de les 64.000, més els que se'n van de temporers a fora, que viuen subvencionats?, com em puc sentir orgullós, jo?, sent un petit responsable d'una administració, vostè tampoc no s'hi pot sentir. Hem d'arribar a sentir-nos orgullosos, i, cregui'm, reflexioni, reflexioni i reflexioni, perquè si no, ja veurà com passarà el que jo li dic: arribarà un moment en què tornarà el cicle, tornarem a caure allà mateix, posant més llits al mercat, amb baixa qualitat, sense preparar tota la maquinària nostra per poder, de cara al futur, guanyar la guerra que crec que hem de guanyar, que és un turisme sostenible, que ens ajudi a tots a tenir llocs de feina avui, demà i passat demà. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pallicer. Per contrarèplica, el Sr. Conseller té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Vostè, Sr. Pallicer, continua preocupat per si en un futur es normalitza la situació en aquests països i hi ha una baixada de preus que pugui atreure el mercat que en aquests moments tenim. Jo li continuu insistint que no em preocupa, no em preocupa entrar en aquesta guerra, i fa molta estona que ho deim, no hi volem entrar, no tenim per què caure-hi i, en conseqüència, si davallen els preus en el futur, serà el seu problema, nosaltres creïm que no hi hem d'entrar, i per ventura, podrem anar recuperant un segment de mercat que, com vostè ha dit, era el que venia fa quinze anys, però no em preocupa en absolut el que pugui passar en aquests països, d'aquí una sèrie d'anys quan es restableixi la normalitat. Jo crec que en aquest moment el que hem de procurar és fer una política que, com intentaré explicar-li després, la feim, per precisament no haver d'entrar dins aquesta dinàmica o dins aquesta guerra dels preus.

Les xifres i les dades no estan fetes pel Govern, estan fetes per la Universitat de les Illes Balears, estan fetes per un equip de persones del Departament d'Economia i Empresa, jo no sé si les hem de posar en dubte o no, jo, en principi, no les hi pos, i quant a les xifres que vostè ha esmentat o ha comentat, de Catalunya i de València, en el cas de València no ho sé tant, però a Catalunya és normal que tinguin aquestes xifres, vostè sap que el que no ha de mirar són les xifres de visitants de Catalunya, ha de mirar les estades a Catalunya. No són les xifres, no són el nombre de visitants, vostè sap que n'hi ha que no hi passen ni un dia dins Catalunya, però que hi passen, perquè els ve de passada cap a un lloc, i amb aquestes xifres és normal que vagin davant les altres comunitats, però no per restades. Vostè sap que per estades, els únics que creixem i que anam per damunt dels altres, som nosaltres, que passam de 12 estades a l'any passat a 13,5 enguany i continuam creixent, i això és el realment important, el nombre d'estades.

I mesures, cregui que en continuarem prenent, i li puc dir que pot estar ben tranquil, que continuarem fent una política seriosa, responsable, continuant, acabant i culminant els plans d'embeliment, juntament amb els ajuntaments, vostè mateix està a un ajuntament on encara tenim per acabar una part dins la zona de Peguera, i hi ha altres ajuntament on ho hem d'acabar. En formació vostè ha esmentat l'Escola d'hostaleria, i és ja una realitat que s'ha de continuar endavant. En modernització, es continua la tasca inspectora, es començarà amb l'oferta complementària i, a més, vostè sap que hi ha unes línies per ajudar les reformes dels establiments hotelers. El pla de màrqueting que ha esmentat abans es reactualitza ara per la Universitat de les Illes Balears i serà un instrument i una eina per poder dissenyar millor el futur. Tenim l'agència de tecnologia turística prevista per al 1995,

en definitiva, jo crec que no estam amb les mans plegades, anam fent feina i estam dissenyant una política de cara al futur.

Dos darrers temes finals. Vostè em parla de l'estacionalitat i que li sap greu que hi hagi gent que només faci feina sis mesos, jo li explicaré que la primera conversa que vaig tenir jo amb el nou ministre de Turisme, amb el Sr. Gómez Navarro, el primer de tot que em va dir aquest senyor va ser, "*para romper la estacionalidad hay que flexibilizar la legislación laboral y voy a insistir una y otra vez al Gobierno, a mis compañeros del Consejo de Ministros para incorporar medidas de este tipo*", i no li fan cas, jo, cada pic que el veig, cada pic que veig Gómez Navarro li dic, "*Ministro, cómo está el tema éste de la flexibilización laboral para poder propiciar que les empresas abran?*" i, fill meu, jo no sé què passa, però es veu que no li fan massa cas al Consell de Ministres, i de moment no n'ha aconseguit ficar-ne cap, i per ventura això ens serviria per poder allargar una mica més la temporada."

I no me n'he recordat abans, però ara que em ve, parlant de ministres sí li diré una cosa, la finançació del POOT, amb independència que ahir hi hagués un ministre, que ens n'hem assabentat pels diaris, però vaja, i va parlar de la debilitat que té aquest ministre per Calvià i per ajudar Calvià, i ja em va bé, que tenguí debilitat per Calvià. Però, Sr. Pallicer, m'agradaria que aquest ministre i l'Estat tengués debilitat per totes les Balears i no només per un municipi. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Sí, Sr. Alfonso, per què em demana la paraula?

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President, pareix que el conseller al debat m'ha al·ludit, d'una forma en la meua opinió no adequada, i només per al·lusions.

EL SR. PRESIDENT:

Té un torn per al·lusions de dos minuts, Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President. Al Sr. Conseller jo li recoman que llegeixi tota la meua intervenció, perquè jo li deia que vostès feien les mateixes beneïtures que varen fer l'any passat, és a dir que no se'n havien donat compte que l'any passat estàvem a una crisi econòmica i enguany no. Però no vull entrar ara en el debat, perquè això és un debat que feia el Sr. Pallicer. Sí li vull només dir una cosa: Quan vostè duia *dodouís*, Sr. Conseller, jo ja havia escrit un llibre sobre turisme. Gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Grups que vulguin fixar posició? Sí, pel Grup PSM i EEM el Sr. Sansó té la paraula.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President. Només vull dir que votarem a favor d'aquesta esmena a la totalitat amb l'argument que -i l'esmena ens ho diu clarament- aquests pressuposts no són els adequats per assumir els nous reptes de la indústria hotelera. És sabut que el Govern deu trobar adequats aquests pressuposts, el nostre grup no hi acaba d'estar d'acord, per tant és bo que hi hagi aquesta esmena, i és bo també dir el que pensa el PSM:

Pel Govern de la Comunitat Autònoma tant se val si hi ha crisi com si no n'hi ha. Normalment ens té acostumats que quan presenten el pressupost varia poc d'un any a l'altre. Nosaltres, per les experiències que tenim, amb els anys que fa que estam sobre el tema del turisme, sabem que els anys bons en aquestes illes no s'han sabut aprofitar per fer totes aquestes assignatures pendents que hem anat deixant any darrere any. Ens preocupa que en aquests moments d'eufòria turística no tornem caure en els mateixos errors, errors de no dur a terme una política de futur, sinó només una política de present. Jo quan sentia que se'ns donaven les dades d'ahir, que no era preocupant que aquesta gent baixàs preus quan han acabat els seus problemes, jo crec que sí és preocupant, i és molt més preocupant si durant tot aquest que tenim continuam enfocant el turisme cap al turisme de sol i platja. No seria preocupant si durant aquests anys de crisi dels altres el nostre govern almanco obrís un camí diferent, d'anar posant complements, principalment a aquest turisme de sol i platja per assegurar-nos el futur; perquè també és ver que quan se'ns diu el turisme que s'ha perdut o el turisme que hem recuperat, hauríem de veure les estadístiques, a veure si l'hem recuperat -just per posar un exemple- en turisme cultural o en turisme ecològic, en el sentit que vengui per uns altres esquemes, o hem continuat recuperant les xifres amb turisme de sol i platja. Això també seria interessant saber-ho, perquè tal vegada ens donaria més una visió actual del turisme que tenim.

Davant això, jo tantpoc no entraré dins enquestes, dins xifres, però sí que pel que sabem de diferents *tour operators* és cert que les crisis dels altres han influït molt. Jo no sé la quantitat del turisme que puguin haver perdut, però el que és cert és que el turisme vol tranquil·litat, vol pau, i d'això, de moment, un dels pocs llocs que els ho pot donar, conjuntament amb la distància, conjuntament amb moltes altres coses, són les Illes Balears.

Per tant jo diria que és important aquesta esmena, perquè també és important per als grups de l'oposició dir el dia del pressupost que no estem del tot d'acord amb la política

practicada pel Govern balear. En aquest sentit nosaltres donarem suport a aquesta esmena a la totalitat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sansó. Sr. Palau, té la paraula.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Vull dir que el nostre grup no donarà suport a aquesta esmena a la totalitat. Ja vàrem expressar dins comissió quins eren els motius que feien que nosaltres no donàssim suport a aquesta esmena a la totalitat, principalment perquè creim que els pressuposts que ens ha presentat el Govern quant a la secció Conselleria de Turisme són els pressuposts que es podien presentar, els pressuposts més adients, i que d'alguna manera dona resposta a les necessitats que tenim a l'actualitat quant a turisme. No cal recordar, per exemple, que encara dins el pressupost de l'any 1995 hi ha partides importants per acabar els plans d'embelliment, llei que es va aprovar a l'altra legislatura d'aquest parlament, però crec que no val la pena ara aquí fer una valoració, perquè com és natural tots els diputats ja coneixen la importància que ha tengut aquesta llei. Hi ha una quantitat important també per a manteniment de l'Escola de Turisme, que és titularitat del Govern balear, i que sabem fins i tot que Balears serà l'única comunitat on es podrà fer una llicenciatura en turisme aquests anys; i també la posada en marxa de l'Escola d'Hostaleria, que esperàvem des de feia molts d'anys, però com és natural enguany ja no parlem de promeses, sinó que parlem de realitats, l'escola es posarà en marxa; i, com no, també un augment d'un 20% quant a la partida destinada a promoció.

Nosaltres creim que tot això és positiu. Nosaltres creim que és el pressupost adient en aquests moments, que és la política que es pot dur, i sense entrar en debat amb altres grups, vull dir que no donarem suport. I vull dir-li solament al conseller que nosaltres no feim llibres, nosaltres feim feina; i que ja també tenc record d'un llibre que sí que es va presentar allà l'any 1973, o per aquí, un llibre blanc de turisme. Però eren altres èpoques, hi havia altres règims, fins i tot hi havia altres sindicats, que crec jo que no val la pena ara esmentar aquí. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Palau.

Passarem ara al debat de globalitat corresponent a la secció de turisme, que inclou també l'empresa pública Ibatutur.

Per fer la defensa de les esmenes del Grup Parlamentari MIXT té la paraula el diputat Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Tenim una esmena, la 4420, de la qual jo faré defensa, si bé he de dir que no és meua aquesta esmena, però en faré la defensa en nom del Grup, que és relativa a demanar una alta, és a dir un increment, al que es refereix al Pla de modernització de l'oferta complementària, de 50 milions de pessetes. Evidentment les baixes vénen de diferents inversions immaterials d'altres partides. He de dir que el motiu fonamental d'aquesta esmena ve donat perquè si bé el Pla de modernització previst pel Govern afecta fonamentalment a donar una sèrie d'ajudes a establiments hotelers, s'ha de dir que pel que es refereix a modernització de l'aspecte d'establiments de caràcter complementari, com poden ser establiments de restauració no es contempla, o en principi ens sembla que no es contempla cap casta de quantitat prevista per a açò; i entenem que s'hauria de produir aquest increment en aquests 50 milions de pessetes. Senzillament és açò el que es presenta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Pel Grup PSM i EEM el Sr. Sansó té la paraula.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President. El nostre grup presenta una sèrie d'esmenes, totes elles encaminades a donar aquest complement que abans dèiem, ja que tots parlem contínuament de qualitat, però no sempre la política practicada respon a aquesta prioritat. Per tant el nostre grup presenta una sèrie d'esmenes, com dic, per potenciar aquest turisme cultural, sigui amb cicloturisme, sigui donant a conèixer el nostre medi ambient, la nostra cultura i el nostre patrimoni a la gent que ens visita, sigui fent un circuit de promoció cultural i musical, i tot això nosaltres creim que s'hauria d'especificar més dins els programes de promoció.

És clar que el Govern ja està contemplat, però el fet que nosaltres concretem unes partides concretes, i que totes elles són partides d'afectació, en el sentit que nosaltres demanem que dins el mateix pressupost d'Ibatur hi hagi aquestes partides concretes per al que deim.

En voldríem estendre un poc amb una esmena concreta. De tots és sabut que la música és un llenguatge universal. Enquestes de diferents *tour operators* demostren que aquesta té una gran acceptació pels turistes que nosaltres desitjàriem que venguessin, que és cert que ja en vénen, però desitjàriem ampliar aquesta oferta. A Mallorca es fan diferents festivals amb una bona qualitat. Basta pensar la quantitat de festivals que es fan a l'estiu. D'aquests alguns són subvencionats per la qüestió de promoció, per qüestió de turisme, són promoguts per Ibatur, però també veim que dins aquests pressuposts de festivals de música cada any han sofert fortes retallades certs festivals. En canvi veim que un, precisament aquell amb què el nostre grup és més crític, considerem que

la subvenció que es dona anualment a Alimu, nosaltres demanem que es destini aquesta mateixa subvenció de 15 milions a tots els festivals que es fan a Mallorca. Crec que donar 15 milions concrets a una empresa o una persona determinada perquè faci aquells cinc o sis concerts no és el correcte. Per tant el nostre grup demanaria que aquests 15 milions de pessetes servissen per ampliar les partides que es fan de tots els festivals de Mallorca, i no concretament només a un festival.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sansó. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA el Sr. Pallicer té la paraula.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Gràcies, Sr. President. Nosaltres presentem una sèrie d'esmenes al pressupost de la secció 12 que es poden dividir en dos blocs. La primera, que és la 4185, és una esmena per millorar tota la part de serveis d'inspecció. Nosaltres pensam que si s'ha de millorar la qualitat d'establiments amb la modernització, amb el servei i amb l'oferta complementària, es precis que hi hagi les armes i les eines adients.

L'altra és la 4001, que fa referència a la seguretat. El que proposam és que hi hagi un conveni amb els sindicats i ajuntaments turístics per fer els reciclatges anuals per prendre mesures de seguretat als establiments turístics, i d'aquesta manera millorar la tranquil·litat tant del sector com dels visitants.

I després ja ve una sèrie d'esmenes, que totes tenen un fil comú, que és l'excel·lència turística. Fan referència a cercar xarxes d'informació a través d'oficines d'informació turística, a planells a les zones turístiques, a senyalització d'accessos a platges, perquè d'aquesta manera la gent que vengui aquí tenguí la seguretat que es troba a unes zones europees, a unes zones on hi ha una gent que té ordre, que pensa i que racionalitza tota la part informativa cap als clients.

Aquestes en definitiva, Sr. President, són les esmenes que presentem a la secció 12, de turisme.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pallicer. Per fixar la posició, pel Grup PP-UM el Sr. Palau té la paraula.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Contestarem, més o menys hi ha dos blocs d'esmenes, unes que fan referència a la secció Conselleria de Turisme, i les altres a Ibatur. Vagi per endavant que referent a l'esmena del PSM i EEM, la 3943/94, referent a difusió de la realitat de les Illes Balears entre la població estrangera resident i els turis-

tes, nosaltres donarem suport a aquesta esmena, perquè d'alguna manera ja el Govern balear i altres entitats col·laboren amb algunes revistes o edicions que van encaminades en aquest sentit. Per exemple els vull recordar que a Eivissa ja fa dos anys que existeix una revista d'informació als estrangers residents, que es diu *La Carta*, que creim que és una revista molt encertada, i pensam que és bo que fins i tot altres coses paregudes es puguin fer a la resta de les Illes.

Les altres esmenes, jo voldria dir que nosaltres en comissió ja varem adoptar una postura negativa, perquè creim que la majoria d'aquestes esmenes, fins i tot hi ha hagut algun portaveu que ho ha reconegut, crec que són coses que es fan, tant en el referent a les inspeccions. Inspeccions, ja ho sabem, es fan. Ells opinen que són insuficients, jo crec que les feines que es fan des de la Conselleria demostren que estan ben fetes i que es duen al dia. Quant a oficines d'informació, només dir que cal recordar que a primer de gener de l'any 1994 les oficines d'informació turística ja es varen traspasar per llei als consells insulars; però no obstant això, la Conselleria de Turisme col·labora amb ells amb aportació de material, fullets, etcètera.

Després hi ha un altre bloc d'esmenes que fan referència a pannels informatius. Efectivament jo crec que sí, que és molt necessari tot el que siguin pannels informatius; nosaltres pensam que això és un tema d'altres administracions, per exemple en aquest cas hi ha els ajuntaments i els consells insulars que col·laboren en aquest sentit. Jo conec moltes zones turístiques de la nostra comunitat, i en aquest sentit crec que estan bastant ben senyalitzades.

I després ja passam a un bloc d'esmenes que crec que es repeteixen aquí, i que estan també englobades dins les esmenes a Ibaturo, com són potenciació de determinades classes de turisme, turisme cultural, històric i cicloturisme, que contestarem més endavant.

I pel que fa al festival aquest de l'empresa Alimu, festival de Mallorca, les notícies que tenc són que aquest festival es fa, que és un festival que té un prestigi reconegut no solament aquí, sinó a molts de països, i que hi col·labora el Govern balear a través de diferents conselleries. Jo el que pens és que hem de seguir, que el que va bé no ho hem de tocar, no fos que ho espenyàssem, sinó que hem de seguir, en els sentit que es vagi fent, i que vagi millor cada any.

Quant a les esmenes d'Ibaturo, la majoria fan referència quasi podríem dir a promoció a determinats països, sobretot de l'est i països nòrdics; durant aquests anys els de l'est tenen potencial turístic important, i els de l'est han baixat. Si em permetés el Sr. Portaveu del PSOE; no li vull donar aquesta contestació, però quasi li puc dir que amb una contestació li podria donar la nostra postura referent a totes les esmenes, sobretot a aquestes que parlen dels països de l'est i els països nòrdics; i el que li llegiré no és només que hagi sortit a un diari per casualitat, sinó que fins i tot dins comissió el seu grup a través d'un diputat va adoptar aquesta

postura, que diu "*los socialistas en contra de la promoción turística en los países del este. Los socialistas ibicencos expresaron ayer su total desacuerdo de las campañas de promoción turística que el Govern balear pretende desarrollar en diversos países del este, al considerar que no existen en Ibiza suficientes plazas hoteleras para albergar más turistas, según recordó el diputado Juan Marí Serra, este verano...*" Li dic Joan Marí Serra perquè resulta que va ser el portaveu precisament també en la Comissió de Turisme, i també li va indicar d'alguna manera que aquestes campanyes eren una manera de perdre sous. Per tant, com és natural, nosaltres els farem cas i no donarem suport a aquestes esmenes, perquè crec, entre altres coses, que Ibaturo, que té un pressupost que està aprovat pel consell de direcció, on estan representats a més de representants del Govern hi ha representants de cadascun dels consells insulars i representants del Foment del Turisme, preveu tota aquesta sèrie d'actuacions, que ja van encaminades a potenciar precisament els mercats turístics que tenim en l'actualitat, i d'alguna manera intentar recuperar mercats que fins a la data no han tengut cap influència turística d'aquests països. Per tant nosaltres creim que en aquest sentit es fa i es pot fer més, però es pot fer més amb els pressupostos que té destinats Ibaturo per a enguany, es pot fer més en aquest sentit.

I quant a la promoció de turisme de diferents àmbits, com puga ser el turisme cultural, o el cicloturisme, o altres tipus de turisme, vull dir que hi ha afectació determinada dins els pressupostos d'Ibaturo, no hi ha una afectació determinada a aquest tipus de turisme, però sí que hi ha una infinitat d'activitats que van encaminades en aquest sentit, i per tant nosaltres pensam que no és bo, i seria fins i tot contraproductiu que es fessin afectacions concretes dins els pressupostos d'Ibaturo, sinó que val més que tengui aquesta mobilitat i, com li he dit, el consell de direcció aprova i en alguns casos pot haver de fer campanyes extraordinàries en casos que es poguessin produir (...). Gràcies, Sr. President

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Palau.

Arribat a aquest punt, se suspèn la sessió, que recomençarà a les quatre de l'horabaixà.